

Vörösvári Újság

Werschwarer Zeitung

II. évf. 5. szám

1996. május

Ára: 45 Ft

Partnerkapcsolatot kötöttünk Gerstettennel

Május 3-án 150 főből álló delegáció érkezett Gerstettenbe, hogy részt vegyen a partnerkapcsolat hivatalos megkötése alkalmából rendezett ünnepségeken. A pilisvörösvári delegációt önkormányzati képviselők, a fúvószenekar, a nemzetiségi táncegyüttes, a vegyes kórus és más vörösvári egyesületek tagjai alkották. A küldöttséget *Grószné Krupp Erzsébet* polgármester és *Müller János* a Német Nemzetiségi Kisebbségi Önkormányzat elnöke vezette. Az ünnepségsorozatra nemcsak Magyarországról, hanem Cébazatból, Gerstetten francia testvérvárosából is érkeztek vendégek.

A partnerkapcsolat hivatalos megkötése egy közel tízéves kapcsolatra tette fel a koronát, amelyet annak idején *Eduard Gillitzer* és *Schäffer Lőrinc* kezdeményezett, és amely a heldenfingeni, a gerstetteni és a vörösvári zenei egyesületek szoros barátságává vált. A kapcsolatokat tovább erősítette a Gerstetteni Vöröskereszt és a PIMEA eredményes együttműködése is.

A partnerkapcsolat megkötéséről szóló okiratot május 5-én látta el kézjegyével *Grószné Krupp Erzsébet* és *Roland Polaschek* polgármester (képünkön). Ezen ünnepélyes aktussal Pilisvörösvár ismét közelebb került egy lépéssel Európához.

„A Gerstetten, Német Szövetségi Köztársaság és Pilisvörösvár, Magyar Köztársaság partnerkapcsolatáról szóló okiratot azzal a céllal írjuk alá, hogy településeink lakói egymást jobban megismerjék, és a népeink közötti baráti kapcsolatot ápolják.

Mindezáltal elősegíteni és elmélyíteni óhajtjuk különösen a társadalmi, kulturális, zenei, politikai, sport- és turisztikai kapcsolatokat.

Kötelezettségként vállaljuk, hogy ezeket az erőfeszítéseket támogatjuk, és szándékaink szerint a településeink és polgáraink közötti, partnerkapcsolat keretében történő eseményeket egy-egy eszes Európa gondolatának jegyében valósítjuk meg.”

„Wir unterzeichnen diese Urkunde der Partnerschaft zwischen Gerstetten, Bundesrepublik Deutschland und Pilisvörösvár, Republik Ungarn, damit sich die Menschen unserer Gemeinden besser kennen- und verstehenlernen, und daß sie freundschaftliche Beziehungen zwischen unserer beiden Völkern pflegen.

Wir wollen dadurch insbesondere gesellschaftliche, kulturelle, musische, sportliche, politische bis hin zu touristischen Begegnungen fördern und vertiefen.

Wir verpflichten uns, diese Bemühungen zu unterstützen und sind willens, diese Begegnungen der Partnerschaft zwischen unserer Gemeinden und deren Bürger im Sinne eines vereinten Europas zu verwirklichen.”

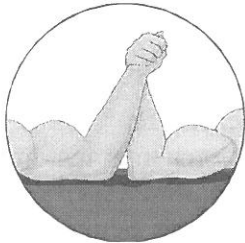

Hírek röviden

Április 17-én az NNKK rendezvénytermében került sor a Pilisvörösvári Fúvószenekar minősítő hangversenyére, amelyen a zenekar kiválóan szerepelt, és megszerezte a fesztiválzenekar minősítést.

Április 19-én nyílt meg a Községi Házban Fodor N. Éva kolozsvári festőművész „Tájak és emberek” című kiállítása, amely április 27-ig volt megtekinthető.

Április 20-án a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola művésztanárai és növendékei jótékonyági koncertet adtak. A hangverseny teljes bevételét a Pán Zenei Alapítvány részére ajánlották fel.

Április 20-án rendezte meg a Patrona Hungariae Cserkészcsapat a „Vörösvár leg-erősebb embere” címéért kiírt bajnokságot. A sportpályán gyér számú, de lelkes nézőközönség előtt lezajlott versenyen a résztvevők autózásban, malomkódobásban, szkanderben, homokzsákkal futásban és gerendakitartásban mérték össze erejüket. Az értékelhető produkciók számát csökkentette, hogy a malomkó sajnos az első dobás után kettétört. A bajnokság végeredménye:

- I. *Hornyák György*
- II. *Halmos Zsolt*
- III. *Hornyák Gyula*
- IV. *Lukács András*

A „Március 15. kupa” kispályás focibajnokságot ismét a Gold vendéglő csapata nyerte.

Április 26-án a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola hangversenysorozatának keretében került sor *Erney László* harmonikaművész kamaraestjére. A nagy sikerű hangversenysorozat utolsó előadása május 31-én *Kozma Rózsa* és *Berchy József* ária- és zongoraestje lesz.

Április 29-én a Donauschingeni Városi Zeneiskola színjátszó csoportja az NNKK rendezvénytermében Moliere Képzelt beteg (Der eingebildete Kranke) című szindarabját adta elő. Az előadást *Karl Heinz Naumann* rendezte.

Április 30-án került sor a Heimatervein és a Német Nemzetiségi Kisebbségi Önkormányzat hagyományteremtő májusfaállító ünnepségére a Községháza előtt. A májusfa felállítását követő műsorban a Pilisvörösvári Fúvószenekar, a Német Nemzetiségi Táncegyüttes és a Lányi Ágoston Hagományörző Táncegyüttes szórakoztatta a közönséget.

Május 11-én a PIMEA jótékonyági bált rendezett a Halastó Kempingben. A bál teljes bevételét a mozgáskorlátozottak helyi szervezetének ajánlották fel.

A Templom téri iskola tanulóinak versenyeredményei

Solymáron a „Nyelvünkben élünk” körzeti versenyen a 7. osztályosok versenyében *Wipfelhauser Zoltán* (7. a) a VI. helyezést, a 8. osztályosok versenyében *Rásonyi Mária* (8. a) az V. helyezést érte el.

Diákolimpia: A serdülő fiú (III. korcsoport) kézilabdacsapat Solymáron, a megyei bajnokságon II. helyezést ért el, és továbbjutott az országos területi versenyre.

A vonzaskörzeti atlétikai versenyen (Solymáron) győzött és továbbjutott az 5-6. osztályos fiúcsapat: *Fehér Gergely* 6. b, *Kerkápoly Péter* 6. b, *Glück József* 6. c, *Bognár Imre* 6. a, *Horváth Lajos* 5. b, *Jónás Gyula* 4. a.

A vonzaskörzeti atlétikai versenyen (Solymáron) győzött és továbbjutott a 7-8. osztályos leánycsapat: *Glück Zsuzsa* 8. d, *Pál Andrea* 8. b, *Brandhuber Edit* 8. b, *Klimczák Adrienn* 8. c, *Kövesdi Adrienn* 7. c, *Velencei Zsuzsa* 7. c.

Egyéni összetettben továbbjutottak:

I. korcsoport *Busai Balázs* 4. a,
Morner Zsuzsa 3. a

II. korcsoport *Fehér Gergely* 6. b

A Vásár téri iskolában rendezett körzeti Kazinczy-versenyen *Szilágyi Ildikó* 4. a osztályos tanuló VI. helyezést ért el.

Körzeti versmondó verseny, Páty:

I. *Geszler Nikolett* (1. a)

IV. *Hoós Renáta* (3. c)

Prózamondó verseny:

II. *Feldhoffer Zsuzsa* (7. a)

IV. *Radovics Tamás* (2. b)

A Neue Zeitung által Pécssett rendezett országos német nemzetiségi versenyen IV. helyezést értek el: *Sax Judit* 7. a, *Feldhoffer Judit* 7. a, *Szántó Anikó* 7. a.

A Vásár téri iskola versenyeredményei

Kazinczy-verseny

III. *Margittai Eszter* (4. a)

Vers- és prózamondó verseny (Páty)

III. *Bogár Nikolett* (3. a)

V. *Bogár Ágnes* (7. b), *Mazur Ádám* (2. a),

Schäffer Hajnalka (4. a)

Hermann Ottó megyei biológaverseny (Üllő)

III. *Krasznai Krisztián* (8. a)

X. *Szabó Árpád* (7. b)

Kaán Károly megyei biológaverseny (Érd)

II. *Schuck Ildikó* (5. a)

V. *Illés Orsolya* (5. b)

Alsó tagozatos komplex verseny (Vecsés) VIII. *Sax Mónika* (4. a)

Május 21-től 24-ig a Vásár téri iskolában nemzetiségi hét lesz, melynek zárórendezvényére, a hagyományörző svábbálra mindenkit szeretettel várnak az iskola tanárai és diákjai.

Értesítés ünnepi nyitvatartásról:

A Tájház pünkösdi hétfőn 11 órától 16 óráig tart nyitva.

Újságunk februári számában közöltünk egy drámai fotót a Kutala család égő házáról. Örömmel tesszük közzé most *Rásonyi Gyö-zőné* felvételét az újjáépült házról.

Üljünk le egy szóra

Grószné Krupp Erzsébet
polgármesterrel

– Május 5-én Pilisvörösvár és Gerstetten partnerkapcsolatot kötött egymással. Ön miben látja ennek az eseménynek a jelentőségét?

– Nem véletlen, hogy a magyarországi németek kitelepítésének ötvenedik évfordulóját választottuk a partnerkapcsolat aláírásának dátumául, én úgy érzem, hogy ez önmagában igen nagy jelentőségű, hiszen összeköti '46-ot '96-tal.

– Hogyan értékeli a gerstetteni utat a szervezést illetően?

– Nagyon röviden: a hangulat forró volt, ehhez képest a szervezés, azt mondanám, hogy langyos.

– Járt-e már ilyen népes vörösvári delegáció külföldön?

– Tudomásom szerint a gröbenzelli partnerkapcsolat megkötésekor hasonló létszámú küldöttség járt Németországban.

– Gröbenzellen és Gerstettenen kívül vannak-e még kapcsolataink a németekkel?

– Igen régi keletű a kapcsolatunk Wehrheim-mel. Támogatták a Bildungszentrum építését, tüzoltóautót ajándékoztak a községnek, és sorolhatnám...

– Wehrheimmel is hivatalos partnerkapcsolatban állunk?

– Nem, Wehrheimmel egyesületi kapcsolataink vannak. Én úgy érzem azonban, hogy nem az aláírások minősítenek elsősorban egy kapcsolatot, hanem annak a tartalma. Michel úr, a wehrheimi polgármester legutóbbi találkozásunk során annak a véleményének adott hangot, hogy a kapcsolattartás jelenlegi formája számukra tökéletesen megfelelő. Hozzáteszem, a számunkra is.

– Felvetődik a kérdés: nem lenne-e szerencsés a németországiakhoz hasonlóan valamelyik osztrák településsel is partnerkapcsolatot létesíteni?

– Személy szerint én nagyon sajnálom, hogy Burgenlanddal nincs semmilyen kapcsolatunk, de a gerstetteni és gröbenzelli példa is mutatja, hogy az önkormányzatok közötti partnerkapcsolat felvételét mindig megelőzi az egyesületek, magán-személyek közötti szoros kapcsolatok létrejötte. Ennek hiányában bármilyen önkormányzati kap-

csolat csak protokolláris jellegű lenne, jelentősebb tartalom nélkül.

– Ha jól tudom, az előző testület érintkezésbe lépett az Erdélyben lévő Mikefalvával is. Tartjuk még ezt a kapcsolatot?

– Igen, terveink szerint júniusban egy negyven fős delegáció utazik Mikefalvára, hogy meghívásuknak eleget tegyünk.

– Mi lesz a gerstetteni partnerkapcsolat következő eseménye?

– Októberben mi látjuk vendégül őket, és a partnerkapcsolatról szóló dokumentumot itt, Pilisvörösváron is aláírjuk.

– A külkapcsolatok után néhány kérdés „belügyeinkről”. Aggasztó hírek terjengenek a csatornaépítéssel kapcsolatban. Azt hallottam, a kivitelező vállalat csődöt jelentett, és a munkálatok félbemaradtak. Mi ebből az igazság?

– Nincs tudomásom arról, hogy a kivitelező csődöt jelentett volna. Az viszont igaz, hogy fel kívánja bontani az általunk kötött szerződést, arra hivatkozva, hogy az számára nagyon előnytelen, a jelenlegi áron nem éri meg neki folytatni a kivitelezést. Én úgy érzem, ez nem elég hivatkozási alap egy érvényes szerződés felbontására. Felszólítottuk a még el nem végzett munka befejezésére, ami jelen pillanatban kb. 3,8 kilométer csatornaszakasz megépítését jelenti. A szerződés szerint ezt június 30-ig meg kell építenie, amennyiben ezt nem teljesíti, bírói úton fogjuk érvényesíteni a jogainkat.

– A költségvetési rendelet érvénybe lépése után a majd 30%-os elvonás miatt bizonytalanná vált a Község gondnokság helyzete. Sorsára hagyja az önkormányzat az egykori Költségvetési Üzemet?

– A testület véleménye az, hogy a Község gondnokság tevékenységét racionalizálni kell. Vannak olyan tevékenységek, amelyek vállalkozásba adva nyereségessé tehetők, gondolok itt a szemét- és a szennyvízszállításra, mások pedig fölöslegessé válnak, ilyen pl. az önkormányzati lakások kezelése, ami a lakások privatizációjával kikerül az önkormányzati feladatok közül. Egyébként a Község gondnokság privatizációjáról a május 20-i testületi ülésen foglalkozunk majd... Most pedig engedje meg, hogy rendhagyó módon, kérdés nélkül hadd beszéljek egy dologról, ami engem teljesen váratlanul és felkészületlenül ért. A gerstetteni útról hazatérve nekem szegezték a kérdést: tényleg eladjuk-e a Szabadság úti óvodát? Az önkormányzat egy ilyen komoly döntést nem hozhat egyik napról a másikra. Úgy érzem, hogy mi mindig megfelelő körültekintéssel hozunk döntéseket. Intézmények bezárása a képviselő-testületi üléseken egyáltalán nem került szóba, és remélem, a következő költségvetési évben sem fog szóba kerülni. Szeretnék megnyugtatni mindenkit, aki ebben az ügyben érintett, és azokat is, akik azt hallották, hogy a Községi Házat és a Szakorvosi Rendelőintézetet is be fogjuk zámi, illetve el fogjuk adni, hogy ezek a híresztelések teljes mértékben alaptalanok.

F. A.

Önkormányzati hírek

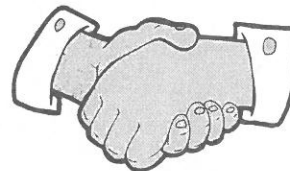

A képviselő-testület április 30-i rendkívüli ülésén elfogadott határozatok

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata a Pilisvörösvár és Gerstetten közötti kötetlen partnerkapcsolatról

Pilisvörösvár Nagyközség Képviselő-testülete partnerkapcsolat létesítését határozza el a németországi Gerstetten önkormányzatával. Felhatalmazza a polgármestert az együttműködési szerződés megkötésére.

A képviselő-testület a határozatot 15 egyhangú igen szavazattal hozta.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata a II. sz. óvoda pályázatáról

A képviselő-testület támogatja a II. sz. óvoda által benyújtott pályázatot, melynek címe: „Pályázat a helyi önkormányzatok gyermek- és ifjúsági feladatai hatékonyabb ellátásának támogatására.”

A képviselő-testület a határozatot 14 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett hozta.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata az útprogrammal kapcsolatos pályázatról

A képviselő-testület az 1996. évi költségvetés 6. sz. mellékletében megjelölt, útépitésre elkülönített összeg erejéig a szilárd burkolatú utak építésére pályázatokat ír ki.

A pályázatok elbírálásához a képviselő-testület ad hoc bizottság létrehozását határozza el. A bizottság hatáskörébe tartozik a benyújtott kivitelezői ajánlatok elbírálása és a képviselő-testület döntésének előkészítése, valamint a beruházások folyamatos figyelemmel kísérése és a képviselő-testület tájékoztatása.

A képviselő-testület az ad hoc bizottság tagjainak a következőket választja meg:

Kárpáti János képviselő

Horváth József képviselő

Krupp László képviselő

Schuck Ede képviselő

Müller János a Német Nemzetiségi Kisebbségi Önkormányzat elnöke

A képviselő-testület a határozatot 11 igen, 3 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett hozta.

Gerstetteni hétvége

Május 3-án a késő esti órákban indult a Vásár térről az a három különbusz, amelyek a 150 tagú vörösvári delegációt szállították Gerstettenbe. Bár éjszaka utazni meglehetősen fárasztó és kényelmetlen dolog – különösen kivénhedt Ikarusokon –, a jókedvet, mely az egész utazásra jellemző volt, semmi sem tudta elrontani.

Tizennégy órai utazás után érkezett meg delegációnk Ulmba, ami a Gerstettenhez legközelebb fekvő nagyobb város. Mivel a hivatalos fogadásig volt még néhány óra, városnézésre indultunk, hogy megcsodáljuk a gótikus stílusban épült, hatalmas ulmi székesegyházat és a történelmi belváros öreg, komikusan ferde házait, amelyek falait mint ha az idő súlya görbítette volna meg. A társaságban lévő építészek hitetlenkedve csóválták fejüket a minden statikai törvénynek fittyet hányó épületek láttán.

Gerstetten látképe a víztorony tetejéről

Gerstettenbe négy óraker érkezünk meg, a vörösvári zenekar tagjai – akik korábban indultak –, a francia vendégek, valamint házigazdánk már vártak ránk a tűzoltószertár előtti téren. Az önkéntes tűzoltó-egyesület térzenét adott tiszteletünkre, *Roland Polaschek* polgármester rövid köszöntőbeszédet tartott, majd kiszáradt torkunkat frissen csapolt sörrel öblítettük le. Ezután mindenki csatlakozott vendéglátóikhoz – voltak, akik régi ismerőseiket üdvözölhették, de voltak olyanok is, akik most jártak először Gerstettenben.

Gerstetten a Heidenheimi körzetbe tartozó település, mintegy 6000 lakossal. Társközségeiben, Dettingenben, Heldenfingenben és Heuchlingenben összesen körülbelül ugyanennyien laknak. A községet csodálatos táj övezi, amelynek minden négyzetméterét megművelik, gondozzák, féltve vigyázzák az itt élő rendszerető emberek, akik olyan harmóniában élnek a természettel, amelyre sajnos kis hazánkban ritkán láthatunk példát.

Este nyolc óraker a Heldenfingen határában felállított hatalmas sörátorban a heldenfingeni, gerstetteni és a pilisvörösvári zenei együttesek, valamint a gerstetteni és a vörösvári népi táncegyüttesek szórakoztatták a sör mellett vigadó magyar–német–francia közönséget. A műsorban fellépett *Peller Anna* népdalénekes is. A legnagyobb tapsot a vörösvári fúvószenekar által előadott Radetzky-induló kapta.

Másnap délelőtt az autók szerelmeseinek szolgált igazi csemegével a gerstetteni Stark cég udvarán és szerelőcsarnokaiban megrendezett oldtimer-kiállítás, ahol gyönyörű szép (és méregdrága) régi Mercedeseket láthattak az érdeklődők.

Fél háromkor a Községházán nem kevesebb érdeklődés kísérte annak a kiállításnak a megnyitását, amely a dunai svábok történetét mutatta be. A kiállítás, amely már Európa több országát bejárta, korabeli népviseleteken, használati eszközökön, maketteken, tablónon

keresztül ismertette meg a látogatót a Duna mentén új hazát kereső svábok vándorlásaival, küzdelmes életével, hétköznapjaival, ünnepeivel, szokásaival, művészetével.

Délután azok számára, akik még nem jártak Gerstettenben, vendéglátóink rövid buszkirándulást szerveztek, hogy bemutassák a község és a társközségek nevezetességeit és azt a csodálatos vidéket, ahol ez a négy falu fekszik.

Este fél hétkor az 1833-ban alapított Gerstetteni Énekkar adott ünnepi koncertet „Glückliche Reise zum singenden Broadway” címmel a sportsarnokban.

Május 5-én vasárnap, fél tízkor ökumenikus istentiszteleten vettünk részt a katolikus Péter és Pál templomban. Az istentiszteleten közreműködött *Gordos Dénes* (orgona, ének) és a vörösvári fúvószenekar.

11 óraker a sportsarnokban ünnepélyes keretek közt került sor a partnerkapcsolat hivatalos megkötésére. A gerstetteni zeneiskola vonósegyüttesének zenei nyitánya után először Roland Polaschek, majd *Grószné Krupp Erzsébet* polgármester mondott beszédet. Mindkét polgármester nagyra értékelte a településeik között létrejött hivatalos kapcsolatot. Ezután *Bernard Auby*, Cézbat polgármestere emelkedett szólásra, aki meleg szavakkal szólt Magyarországról és a magyarokról. *Dr. Bernd Rieder*, Gröbenzell polgármestere három nyelven mondta el rövid, szellemes beszédét, majd *Artur L. Kary* a partnerkapcsolatokért felelős bizottság elnöke üdvözölte a baráti kapcsolatokat hivatalos szintre emelését.

Az Európahimnusz hangjai után Grószné Krupp Erzsébet és Roland Polaschek polgármester kézjegyükkal hitelesítették a partnerkapcsolat felvételét tanúsító díszes okiratot. A német és a magyar nemzeti himnusz elhangzása után az ajándékok átadása következett. Az ünnepséget a gerstetteni zeneiskola komolyzenei műsorszáma zárta.

Az ünnepség után a polgármesterek oldtimer Mercedesekkel, a többi résztvevő gyalog a közelben lévő Osterlinde pályaudvarra indult, hogy leleplezzék a partnerkapcsolat megkötésének alkalmából elhelyezett emléktáblát.

Este az önkéntes tűzoltó-egyesület székházában vidám mulatozással ünnepelték meg vendégek és vendéglátók a két község közötti baráti kapcsolatok szorosabbá fűzését.

Gyorsan elrepült a Gerstettenben eltöltött néhány kellemes és tartalmas nap. Sok élménnyel gazdagodtunk, barátságokat kötöttünk, tapasztalatokat szereztünk, elvittük hírünket a világba.

Hétfőn reggel fél kilenckor nehéz szívvel búcsúztunk vendéglátóinktól, s még egyszer lelkükre kötöttük: feltétlenül jöjjenek el októberben Vörösvárra, a szüreti mulatságra, hogy vendégszeretetüket, figyelmességüket, meleg szeretetüket viszonzhassuk, ahogy jó barátok, partnerek közt ez szokás.

F. A.

Roland Polaschek átveszi a magyar delegáció ajándékát, egy eredeti Zsolnay-porcelánt

A képviselő-testület 1996. évi költségvetési rendeletében több önkormányzati intézmény költségvetését csökkentette. Megkérdeztük ezen intézmények vezetőit, hogyan érinti az általuk vezetett intézmény gazdálkodását ez a döntés, és mit szándékoznak tenni a zavartalan működés érdekében. (Nyolc intézményt kérdeztünk meg, közülük négyen küldték el válaszukat.)

Német Nemzetiségi Óvoda (Rákóczi u. 8.)

A költségvetési támogatás 10%-os csökkentése érzékenyen érinti intézményünket. A jóváhagyott költségvetési keret nagy részét ebben az évben az intézmény fenntartására kell majd fordítanunk (víz, gáz, villany, szippantás), ez az áremelések miatt előre prognosztizálható.

A takarékoság évek óta érvényben van gazdálkodásunkban, de ez nem vonatkozhat olyan munkák elvégzésére, amely a gyerekek vagy a dolgozók biztonságát veszélyeztetné.

A zavartalan működés, a színvonalas nevelő-oktató munka érdekében számíthatok és számíthatok a jó nevelő gárdára, akik a nevelő-oktató munkához szükséges csodálatos eszközöket évek óta maguk készítik, a gazdasági és technikai dolgozókra, akik fáradságot nem kímélve segítenek óvodáink esztétikus, rendezett környezetét megtartani, a szülőkre, akik kisebb-nagyobb adományokkal, munkájukkal segítik, támogatják, az óvoda alapítványát.

Amennyiben a működésben megoldhatatlan problémák jelentkeznek, kötelességem lesz azt a képviselő-testület felé jelezni.

Manhertz Mátásné
óvodavezető

Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola

Intézményünkre már az 1995-ös költségvetési évben is a feszített gazdálkodás volt jellemző. Számunkra éppen ezért volt meglepő, hogy 1995-höz képest 10%-kal csökkentették az idei költségvetési előirányzatot. Az iskolában folyó oktató-nevelő munka színvonala az utóbbi 2-3 évben látványosan emelkedett. Részben ennek is köszönhetően szeptember 1-jétől mintegy 110 tanulóval növekszik az iskola tanulóinak létszáma. A megnövekedett feladatok, az oktatás színvonalának fenntartá-

sa feltételezik, hogy a személyi jellegű kiadásaink legalább a múlt év szintjén maradjanak, ezért a 10%-os elvonást a dologi kiadások rovására voltunk kénytelenek végrehajtani.

Ez azt jelentette, hogy 1996. március 31-ével a dologi kiadásokra fordítható összeget feléltük. Az intézmény működtetése – ismerve az épület nagyságát és az emelkedő energiaárakat – az év hátralevő részében gyakorlatilag lehetetlenné válik.

Oláh Imre
igazgató

Közösségi Ház

Népszerűtlen lesz, amit mondok, de azzal kell kezdenem, hogy a magam részéről – a nagyközség mai nehéz anyagi helyzetében – egyetértek az intézmény támogatásának 10%-os csökkentésével. Hiszen csatorna, utak kellenének, a lakosság egy része szociális támogatásra szorul, s mindezt a szűkös önkormányzati költségvetésből kell megoldani. A mi gondunk azonban az, hogy a Közösségi Ház támogatása az idén 1995-höz viszonyítva nem 10, hanem 36%-kal csökkent, s ez bizony már komoly érvágást jelent. Közismert, hogy a Ház egyébként is meglehetősen lepusztult állapotban van, bár a község különböző közéleti rendezvényeihez mi adunk otthont.

A támogatás jelentős csökkentése ellenére nem adjuk fel az elveinket. Hiába a bevételi kényszer, nem lesz disco, nem adjuk bérbe (pl. irodának) a helyiségeket. Sohasem tartoztam az anyagi hiánya miatt siránkozók közé. Még több program (amelyeket terembérlési díj fizetése mellett szervezünk meg), még több áruvásár az előtérben (ami, úgy tűnik, egyébként is elementáris lakossági igény), s bizakodva mondhatom, a Ház él, működik, s a jövőben is a vörösváriak legkülönbözőbb szabadidős elfoglaltságaihoz, egyesületi rendezvényeihez ad kínálatot, segítséget, háttérrel.

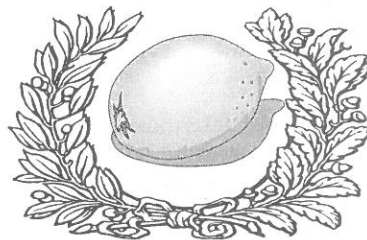
Pöltné Herbai Ágnes
igazgató

Közéggondnokság

A képviselő-testület a Közéggondnokság működési kiadását 27,8%-kal csökkentette. A rendelet előírásai szerint készítettük el ez évi költségvetési tervünket. Mivel kényszerhelyzetben vagyunk, különböző alapfeladataink – főként az önkormányzatnak végzett munkák – megszüntetését, létszámcsoökkentést, rész-munkaidős foglalkoztatás bevezetését határoztuk el. A mielőbbi átállás érdekében tervezett intézkedéseinkre sürgős jóváhagyást kértünk. Az önkormányzati döntés és egyeztetés és a dolgozókkal történő megbeszélés után az átállást végre fogjuk hajtani.

Horváth Miklós
igazgató

Díjalapítás

Mi, a Templom Téri Általános Iskola pedagógusai a Német Nemzetiségi Általános Iskola, a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola és a Muttányászky Ádám Szakképző Iskola pedagógusaival közösen 1996 évben

citromdíjat

alapítunk, mellyel a község „legjobb” önkormányzati képviselőjét díjazzuk az oktatás, a gyermekek és a pedagógusok ellen kifejtett eredményes munkájáért.

A díjat személyenként névlegesen 1 Ft-tal támogatjuk.

Vörösvári Újság

Várjuk Kedves Olvasóink írásait, leveleit, észrevételeit a község ügyeivel és az újsággal kapcsolatban. Kérjük, írásait lapzártáig, a hónap utolsó munkanapjáig szíveskedjenek leadni.

Az újságban megjelent írások nem tükrözik feltétlenül a szerkesztőbizottság véleményét. Név nélkül leadott, vagy a személyiségi jogokat sértő írásokat nem teszünk közzé.

Újságunk minden hónap harmadik hetében jelenik meg.

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Baba Bungi
Fogarasy Élelmiszerbolt
Foto Porst
Gyógyszertár
Havas Kiskereskedés
Hírlapárusok
Könyvesbolt
Községi Könyvtár
Kransz Mezőgazdasági Bolt
Liget ABC
Margit Minimarket
Német Nemz. Gimnázium
Pataki Élelmiszerbolt
Szintai Papír-bolt
Sztinka és Mirk
Vízöntő Gyógyszertár

Interjú Dalosiné Molnár Ilona képviselővel

– Mielőtt belemerülnék a falu és az önkormányzat ügyeibe, kérem, mondjon néhány szót a foglalkozásáról.

– Okleveles építész üzemmérnök vagyok. 1971-ben végeztem az Ybl Miklós Műszaki Főiskolán, majd különböző tervező-vállalatoknál helyezkedtem el. Magántervezőként is dolgozom, tagja vagyok az Építész Kamarának. Jelenleg a Műszaki Egyetem szakmérnöki karára járok, város-tervező szakra.

– Segíti-e önt tanult szakmája a GTB-beli munkában?

– Igen, főként a településfejlesztés terén. A GTB munkája eléggé szerteágazó, nagyjából a gazdálkodással kapcsolatos dolgokat felügyelni és tervezni. Én úgy érzem, a területfejlesztés jelenleg kevésbé dominál a bizottság munkájában.

– Ebben a bizottságban nem ön az egyedüli építész, beleszólhatnak-e abba, hogy a falu építészetiileg hogyan fejlődjön? Teszem azt, valaki elhatározza, hogy egy háromemeletes, lapos tetős, élénk piros épületet épít a Fő úton...

– Mi ebbe nem szólhatunk bele, ez a Polgármesteri Hivatal műszaki osztályának közigazgatási hatáskörébe tartozik. Ők adják ki az építési engedélyeket. Nekünk csak az Általános Rendezési Tervvel kapcsolatos ügyekben van felülbírálati jogunk. A műszaki osztály intézkedéseinek ugyan összhangban kell lennie az ÁRT-vel, mégis a falu javára válna, ha ezekkel az ügyekkel egy (akár félállású) önálló főépítész foglalkozna, mint azt egy 1992-es KTM rendelet a nagyobb településeken javasolja. A főépítész közvetlenül a polgármester mellett dolgozik, és joga, sőt kötelessége, hogy az építési engedélyek kiadását és a tervek ellenőrzését, és ezen keresztül a település építészetiileg harmonikus, esztétikus, egységes képét kialakítsa.

– A Vörösváron átutazók elsősorban a Fő út alapján alkotnak képet falunkról. Az ÁRT-ben történik-e utalás arra, hogy

a Fő úton milyen jellegű épületek építhetők?

– Az ÁRT csak azt írja elő, hogy egy új épület tervezésénél figyelembe kell venni a szomszédos épületek jellegét. Az előző testület ezen felül hozott ugyan egy határozatot, amely szerint a Fő úton csak zárt sorú épületek építhetők, ami a kisvárosias jellegnek megfelelő, ennek azonban csak rendelet formájában lehetne érvényt szerezni.

– A február 26-i testületi ülésen ön a távlatokban gondolkodást kérte számon a testülettől. Konkrétan mit értett ez alatt?

– Véleményem szerint nagy szükség lenne egy olyan koncepció kidolgozására, ami hosszú távon rögzítené fejlesztési elképzeléseinket. Abból kellene kiindulnunk, hogy Vörösvár kimondva-kimondatlanul a Pilis-medence központja. Ez így volt a múltban is, ez történelmileg igazolható tény. Napjainkban ez a község a nftaga 12 000 lakosával, infrastruktúrájával és intézményeivel egy város léptékű település, ami alkalmassá is teszi a regionális központ szerepére. Egyébként most van a parlament előtt a területrendezési törvény, ami előtérbe helyezi a régiókban való gondolkodást. Meggyőződésem, hogy nekünk is ebben kellene tovább gondolkodnunk. Legyen ez a falu a nemzetiségi hagyományokra építő kulturális központ, és ennek megfelelően támogassuk az intézmények és egyesületek működését.

– Ön szerint mennyi az esélye annak, hogy Vörösvárt néhány éven belül várossá nyilvánítsák? Mik a feltételei egyáltalán ennek?

– 16 szempontot vesznek figyelembe, amikor eldöntik, hogy egy település megérett-e már a városi rangra. A vizsgálat tárgyát képezik a kulturális hagyományok, a történelmi emlékek, a kulturális intézmények, iskolák működése, a szellemi élet, az egészségügyi ellátás, a település közigazgatási és regionális szerepe, ipara, kereskedelme, a műszaki infrastruktúra fejlettsége (víz, gáz, elektromosság, csatorna, telefonhálózat, úthálózat stb.). Azt is vizsgálják például, hogy mennyi a bejárók száma. Az ÁRT elkészítésekor (1990-ben) készült egy felmérés, amely szerint Vörösvár a Budapestre bejárók nagy száma miatt még nem éri el a kisvárosi szintet. Azóta azonban nagy gazdasági változások történtek. Vörösváron megnőtt a vállalkozások és kereskedelmi egységek száma. Ma már sokkal önállóbb a falu, mint néhány évvel korábban. Szerintem jó esélyünk van arra, hogy elnyerjük a város címet.

– Fontos szempont-e a mérlegelés során a falu lélekszáma?

– Kevésbé, mint gondolnánk. Tudok például egy olyan 30 000 lakost számláló Pest megyei faluról, amely már kétszer is megpályázta a város címet, mindeddig eredménytelenül, mert a falu szellemisége,

oktatási és kulturális intézményeinek színvonala még nem éri el a városi szintet. Tudok ugyanakkor olyan baranyai városról is, ahol mindössze hétezeren laknak.

– Az eddig elhangzottak alapján nem kétséges, hogy a Vörösvár két középszintű oktatási intézménye sokat nyom a latba a várossá nyilvánításban és a regionális vezető szerep megtartásában. Annál is inkább, mert a nagy rivális, Piliscsaba máris lekörözött minket az egyetemével e tekintetben. Nekem az az érzésem, hogy az önkormányzat mégis meglehetősen mostohán bánik ezekkel az intézményekkel, mintha púp lenne mindkettő a hátán.

– Erre a választ, mint sok más esetben, a pénz oldaláról kell megközelíteni. A falunak adott pénzügyi alappal kell gazdálkodnia. Ennek a bevételi oldala évről évre alig változik. A költségvetés 70%-át az intézmények működési költségei emésztik fel, és így a település egészére, a fejlesztésekre (szennyvíztisztító, út, járda) nagyon kevés pénz marad.

– Vörösváron meglehetősen kevés szilárd burkolatú út található. Nem fogja ez megtorpedózni várossá nyilvánításunkat?

– Ugyanúgy nem, mint ahogy a lélekszám sem perdöntő ebben a kérdésben. A pályázat elbírálásakor mind a 16 vizsgálati szempontot figyelembe veszik. Megjegyzem, kaptunk is már bátorítást, hogy az utak állapota vagy a csatornahálózat részleges kiépítettsége ne tántorítson el minket a pályázat beadásától.

– Ezek szerint még az idén beadjuk a pályázatot?

– Nem, még csak a pályázat előkészítése folyik.

– Úgy tudom, ebben a munkában ön jelentős szerepet vállalt...

– Igen, a polgármester asszony engem bízott meg a pályázati anyag elkészítésével.

– Hol tart ebben a munkában?

– Az adatgyűjtés időszakán lassan már túljutok. Nagyon sok anyagot kaptam a Hivataltól és az egyes intézményektől, egyesületektől. Elkészültem az egészségügygel, a szociális helyzettel, az intézményekkel, a kultúrával, az egyesületekkel és a közbiztonsággal foglalkozó részekkel. A vállalkozókra vonatkozó adatok még nem állnak a rendelkezésemre, ezek megszerzése meglehetősen nehézkes. Remélem, ennek ellenére rövid időn belül sikerül a pályázati anyagot összeállítanom, és a testület elé terjesztenem. A további sorsáról ők döntenek majd.

– Ez csak egy „belső használatra”, szánt anyag, vagy megismerkedhetnek vele a falu lakói is?

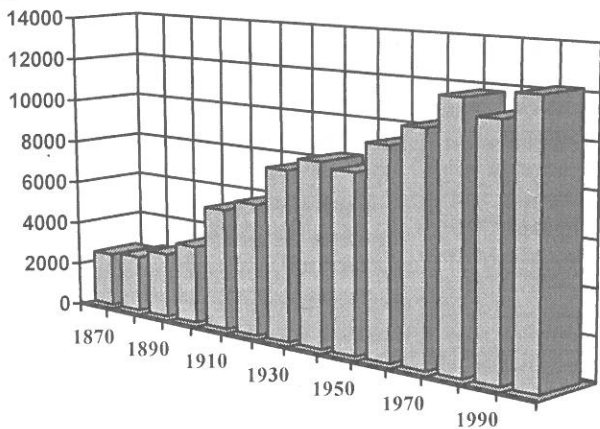
– Ez az anyag egyáltalán nem titkos, olyannyira nem, hogy bár még egészében véve nincs készen, egyes részleteit máris szívesen tárom az újság olvasói elé.

A lakónépesség alakulása Pilisvörösváron

A település lakosainak számáról tényszerű adatok állnak a rendelkezésünkre. Az első sváb telepesek 1689-ben jelennek meg Pilisvörösváron. Ekkor még csak négy család érkezik Németországból, de az 1696-os anyakönyvek már 64 német és 2 magyar gazdáról beszélnek.

A település már sokkal korábban is létezett – amint az történetileg bizonyítható –, megmaradása, fejlődése kedvező földrajzi fekvésével és geológiai adottságaival magyarázható.

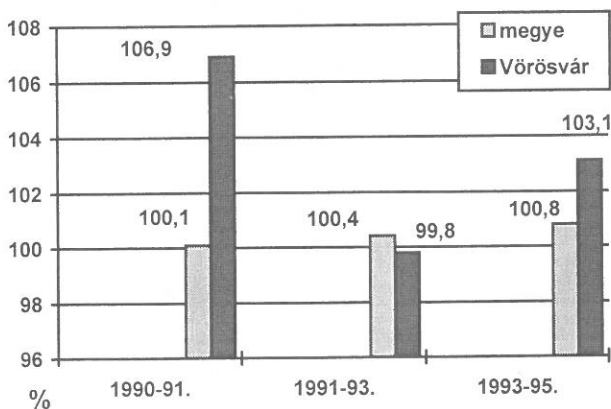
Különösen dinamikus a népesség fejlődése 1900-1930, majd 1950-1960 és 1970-1980 között. Az első esetben a meginduló kőszénbányászat, a második esetben pedig az Országos Érc- és Ásványbánya dolomitüzemének fejlődése magyarázza a népességnövekedést. Míg az első esetben a nagy számban betelepülő – az ország minden részéből ideköltöző – bányászok, addig a második esetben a népességszaporulat növekedése eredményezi a lakosság számának változását.

A lakosság és a község vezetésének azonos gondolkodását mutatja az 1970-80-as évek nagyarányú népességnövekedése. Ekkora tehető ugyanis a településen az állami tulajdonú bérlakások megjelenése, az üdülőjelleg kialakulása.

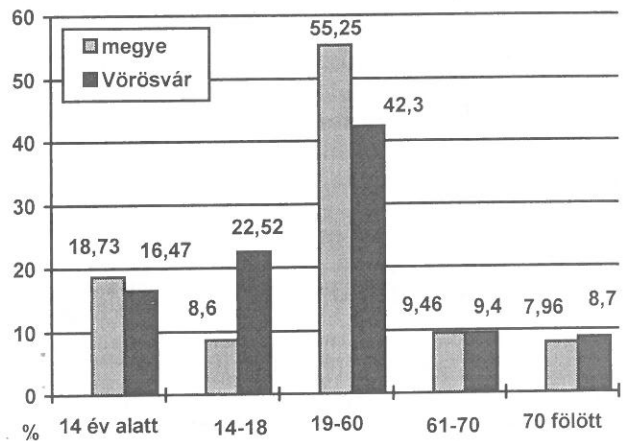
A szomszédos Solymár tudatos ipartelepítési politikája egybeesett a község akkori vezetésének céljaival, miszerint Pilisvörösváron a szabadidős tevékenység, a kulturális jelleg domináljon, s a nyugodt lakóövezet létrehozása volt a cél.

Az utolsó öt év népességnövekedés-vizsgálatát megyei összehasonlításban végeztük el.

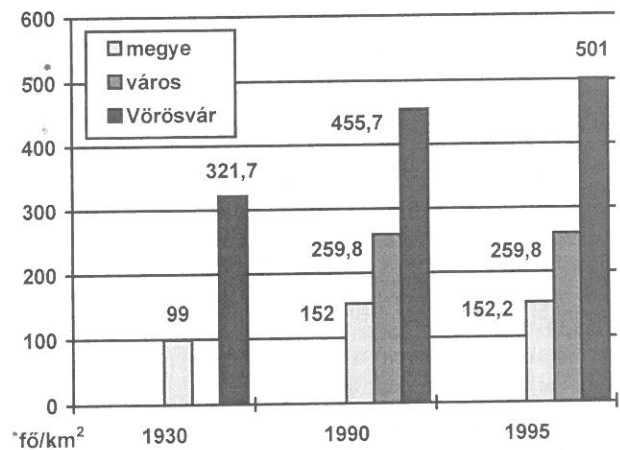

Napjainkban az erőteljes fejlődésnek indult, helyben működő – különösen a családi alapon szerveződött – termelő-szolgáltató-kereskedő jellegű vállalkozások pezsdítik föl a település életét.

Az 1995-ös év életkori mutatói a 14 és 18 év közötti korosztály esetén a megyei átlagnál magasabb értékűek. Ez kedvező hatással lehet községünk fejlődésére.

A népsűrűségi mutatót vizsgálva arra a következtetésre juthatunk, hogy a község mindig túlszárnyalta a megyei, sőt a megyei városi átlagot is.

Könnyebben megérthetjük a mutatók értelmezését, ha hozzátesszük, hogy a község területe 1930 óta nem változott.

A népsűrűség csökkentése érdekében a község vezetése mindig a népességnövekedés után járt. 1921-ben a szénbánya lakótelepének benépesedése után, Karácsony gróf rendezési tervet készített és felparcellázza földjét (a mai Szabadságligetet). Később a község vezetése megnyitja a „papi földek” utcáorát. 1970-ben a Szentiváni-hegyen lévő kiháló szőlőskeretek helyén lakóterületet jelölnek ki.

Az 1993-ban elfogadott ÁRT új lakóterületeket jelöl ki, amelyek megvalósítása mind a mai napig, lakossági ellenállás miatt – miszerint a saját tulajdonú, értéktelebb mezőgazdasági felhasználású telkek lakótelkekké való osztása tulajdonjogukat sérti piaci alapon való értékesítés esetén is – nem történhetett meg.

Dalosiné Molnár Ilona

Néprajz – helytörténet

Március 29-én a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola Nemzetiségi Napján egy hagyományos vörösvári sváb esküvő színpadi feldolgozását is láthatták az iskola diákjai, tanárai és a meghívott vendégek. Ehhez kapcsolódik most induló háromrészes sorozatunk is, amelyben **Fogarasy-Fetter Mihály: Die Geschichte und Volkskunde der Gemeinde Werischwar** c. művéből idézünk.

Az esküvő

A vőlegény házában az esküvő napján nagyon korán, már négy órakor fel kellett kelniük a háziaknak, mivel igen sok dolguk volt. Fél hatkor jött a szakácsnő, hogy nekilásson az ebédfőzésnek.

Az ifjú pár hét órakor elindult a reggeli misére. A misén mindketten meggyóntak és megáldoztak. A mise után a vőlegény hazakísérte a menyasszonyt, ahol annak édesanyja reggelivel, tejeskávával és kaláccsal várt rájuk. Reggeli után a vőlegény hazament, hogy átöltözzön.

Kilenc órakor megérkezett a zenekar, majd az első vendégek. A vőlegény házába csak az ő rokonai és ismerősei jöttek, a többi vendég mind a menyasszonyos házban gyülekezett. Miután a vendégek megérkeztek, fehér szalaggal díszített rozsmaringágacsát tűztek a férfiak kabáthajtókájára.

A fiatalabb legények a koszorúslányokkal érkeztek. Ezeket a párokat az örömszülők már az összeírásakor összeállították kor és magasság szerint. A legénynek az esküvő előtt el kellett menni a koszorúslányért, és ki kellett őt kérnie a szüleitől.

Ha a vőlegény házában már az összes vendég együtt volt, sorba álltak, hogy elinduljanak a menyasszonyért. Mielőtt a menet elindult volna, a vőlegény még egyszer a szülei elé állt, és megköszönte nekik, hogy lelkiismeretesen felnevelték. Azután elmondtak egy Miatyánkot és egy Üdvöz légy, Máriát.

Az asszonyok a menyasszonyi kötevényeket kötötték maguk elé, a fejükre pedig az a selyemkendő került, amit a saját esküvőjükön kaptak menyecskeken-döként a keresztanyjuktól.

Amikor a menet megérkezett a menyasszony szüleinek házához, a menyasszonyt egy koszorúslány kérte ki a házból:

„Kedves menyasszony! Isten nevében el kell hagynod a kedves szülői házat, ahol már ... éve élsz, a mai napon el kell válnod tőle. De ne keseredj el, mert újra gondos, jó szülőket kapsz.

Kedves menyasszony! Nézz még egyszer körül a szülői házban, amit ma el kell hagynod. Pillants még egyszer kedves testvéreidre és szüleidre, akik oly gondosan neveltek fel.

Most minden meghívott vendéghez fordulok, megengedik-e, hogy a menyasszonyt kivezessek? Ha megengedik, úgy kérjünk a mindenható Istentől számukra boldog házasságot. Dicsértessék a Jézus Krisztus!”

A menyasszony ekkor elbúcsúzott a szüleitől, megköszönt nekik minden jót, amit tőlük kapott. Ezután a keresztmamanak volt még néhány szava:

„Kedves ... és ...! Ma van életedek legszebb napja, ma tesztek esküt az oltár előtt, hogy áldott, boldog házasságot akartok élni. Mielőtt azonban elindulnánk a templomba, imádkozunk el egy Miatyánkot és egy Üdvöz légy, Máriát!”

Azután a következő rend szerint sorba álltak, és elindultak a templomba:

zenészek

a vőlegény a két keresztapával

fiatalabb férfiak

idősebb férfiak

a két örömapa

gyerekek

koszorúslány-párok

a menyasszony két koszorúslánnyal

fiatalabb asszonyok

idősebb asszonyok

a két örömanya

A menyasszonyt kísérő két koszorúslány egy-egy kendőt tartott a kezében, amelynek a négy sarkát összefogta. Az egyik kendőben egy kis koszorú volt, amit az eskü ideje alatt a vőlegény fejére tettek. A másik kendőben egy alma vagy egy narancs volt, amelybe kis rozsmaringágat szúrtak. Ezt a menyasszony az oltárra tette, miután bementek a templomba. Az alma a hit egységét jelentette a házaspár számára.

A legényembereknek egy üveg bort volt a kezükben, amit a nézelődő férfiak kezébe nyomtak, mielőtt bementek a templomba. Amíg az esketés tartott, a férfiak kiitták a bort és az üres üveget visszaadták a kifelé jövő legényeknek.

Az esketés németül folyt, zene és ének nélkül. Búcsúceremóniaként a menyasszony kezében égő gyertyával, két nyoszolyólány kíséretében körbejárta az oltárt.

Miközben a vendégek kifelé vonultak, a padok mögött egy ministráns állt tálcával a kezében, amibe a vendégek az adományait dobálták. Ez a pénz a ministránsoké és a sekrestyésé volt. Az esketésért a tanúk fizettek a papnak, ez volt az úgynevezett stólapéncz.

Miután kijöttek a templomból, az emberek ismét menetet formáltak, és zenés kísérettel hazavonultak, de sosem ugyanazon az úton, amelyen jöttek. Az ifjú pár most a férfiak és a gyerekek között vonult.

Otthon azonban zárt ajtókra találtak. A keresztmama az ajtóhoz ment, bekopogott és a következő verset mondta:

„A rózsakertben állunk,
ajtónyitásra várunk.
Hármat kopogunk,
biztosan bejutunk.
Nyilik már az ajtó,
ez igen biztató,
az ifjú párt bekísérjük,
és az Uristent dicsérik.
Dicsértessék a Jézus Krisztus!”

E szavak elhangzása után a szakácsné kinyitotta az ajtót, és földhöz vágott egy tányért. A vendégek beléptek a házba, ahol borral és süteménnyel kínálták őket. Ezután a vendégek hazamentek átöltözni. Ebéd előtt a menyasszony is átöltözött, felvette az ünneplőruháját, de a menyasszonyi kötevényt és a koszorút magán hagyta. A vendégek egy óra körül ismét együtt voltak, és megkezdődött az ebéd.

(Folytatjuk)

Theresia Nick

VÖRÖSVÁRI „HÓPÁRDU” A VILÁG TETEJÉN

1996. március 31-én indult el az első magyar hegymászó-expedíció a Himalájára, a Föld legmagasabb hegycsúcsának leküzdésére. A Csomolungma (Mount Everest) a legújabb műholdas mérések alapján 8846 méter magas. A csúcs elérését május első heteire tervezik. A hegy aljában lévő alaptáborból műholdas összeköttetésben állnak Magyarországgal.

Az expedíció egyik tagja *Eröss Zsolt*, 28 éves erdélyi származású pilisvörösvári lakos, aki 1989 óta családjával a Bányatelepen él. Foglalkozása alpin-technikus. A kiemelkedő teljesítményű hegymászó többek között megmásza a volt Szovjetunió öt legmagasabb hegycsúcsát, melyek 7000 méter felettiék. Ezzel hivatalosan kiérdemelte a „hópárduc” címet, amelyet még senki sem kapott meg Magyarországon.

Az expedíció hazajövetelére június 10-én számíthatunk. Izgatottan várjuk hazaérkezésüket.

*Szauter Ákos
és Szauter Kornélia*

OLLÓZÓ

A Kommunizmus-csúcs meghódítása

A 7495 méter magas csúcsot 1994. augusztus 2-án pillantottam meg először a Moszkvína nevű alaptáborból (4200 m). Rekord méretű bokaficammal (az alaptáborig eljutni sem volt könnyű) nem sok reményem volt rá, orvosaink szerint hat hét gipszre inkább. Mégis, beteg bokámra bakancs-gipsz került. A Kommunizmus-platóra érve, 6000 méter körül, a táborban a hegyi mentőszolgálat embere meglepődve néz rám: Magyar? Egye-

dül? Milyen céllal? Arról szó sem lehet! Holnap nem a csúcsra megyek, hanem lefelé! De... hát a többi négy már megvan. A Korzsenyevszkajáról jövök, jól vagyok akklimatizálódva! Az idő folyamatosan jó, és nekem lefelé kell mennem! Elbeszélgetünk a Kaukázusról, a Tien-Shanról, tea, keksz, csoki, a hangulat barátságossá válik, ha tényleg elég jó vagyok rá, mehetek... Már nagyon aggódtam! Egy hétezeres csúcsot megmászni senkinek sem könnyű. Nekem az addig elért négy csúcson mindig az volt az érzésem, hogy a végtelennel állok szemben, az útnak felfelé soha nincs vége. Most itt a pont az „i”-re, és a bürokrácián bukna el, hatezer méteren? Fontossá vált számomra ez a csúcs, minden gondolatom csak azon volt, hogy nem feladni! Persze nincs az a csúcs, amelyért bármelyik ujjpercemet odaadnám (vajon nem is igazi hegymászó az, akinek nincs lefagyva valamije?! Ficomodott bokám nem fáj, csak egy kissé bizonytalan, remélem teljesen helyrejön majd, ha nem, akkor magas ára volt ennek a mászásnak. A csúcson nem sokat lehet örvendezni, meleg gratulációkat váltunk egy osztrák hegymászóval, fényképezés mindenfelé és menekülés lefelé a csontig ható viharos szél elől. Lejjebb, szélárnyékban, végre felengedek, miért könnyezek? Nem, ez nem a szemembe jutott napkrémes izzadság már. Ilyen boldog még soha nem voltam! Ilyen sokat jelentett nekem a csúcs? Győztes lettem egy versenyben, melytől idegenkedek – a csúcsgyűjtögetésben. Soha nem vallottam be magamnak, hogy valamilyen teljesítményért mászok. Azt hangoztatni, hogy első megmászó, szerintem marhaság, első magyar megmászásról ne is halljak! Am a versenyszellem ott bujkál mindegyikünkben, és csak azért tagadjuk, mert nem vagyunk elég sikeresek. A médiák is arra sarkallnak – bár a hegymászókról csak többnyire a tragédiák alkalmával beszélnek –, hogy kitűnjünk, jobbakk legyünk, erre kíváncsi a közönség. Szerencsére nekünk nem mászótársainkat kell legyőznünk, és azért sem árt a legjobb formában lennünk, mert így több az esélyünk a túlélésre. Mindezekről függetlenül, nekem nagy élmény minden csúcs, hegy, de ha fel kell adnom, az nem a világvége.

Eröss Zsolt

(Részlet a „Hétezezeim története” címmel a Hegymászó 1994/95-ös összevont számában megjelent írásból.)

Tűzvédelem

Itt a tavasz, a jó idő, a kirándulások ideje. Sokan választják ezt az egészséges, testetleket edző sportot, kikapcsolódásként a napi gondok alól.

Vörösvár hegykoszorúzza környéke kedvelt úti célunk, mindannyiunk kincse, tele természeti értékekkel. Indokolt, hogy védjük magunknak és az utókornak. Különösen a tűzvédelemre szeretném felhívni a figyelmet. Mire is vigyázzunk leginkább? Ha már személyes rossz szokása valakinek a dohányzás, és tüdejét a frissítő jó levegő helyett ártó dohányfüsttel szívja tele, gondoljon arra is, hogy egy égő cigarettavég óriási kárt okozhat. A száraz avar, fű hamar lángra lobban, menthetetlenül elpusztulhat egy egész erdő. Ennek elkerülésére a cigarettavéget olyan talajra dobják, ahol éghető anyag nincs, gondosan tapossák el, sőt az sem tűz, ha földet kotornak rá.

Kicsiknek, nagyoknak egyaránt kedves élményt nyújt a szabadban való nyáron sütés. Csak az arra kijelölt helyen gyűjtsanak ilyen célból tüzet. Ha a süstést befejezték, a tüzet oltsák el vízzel – ha van –, de mindenképpen szórjanak homokot a még parázsló ágakra. A parázs egy szélvullatra is fellobbanhat, és milliós károkat okozhat.

Tűzoltó-egyesületünk mindent megtesz a tűzvédelem érdekében, de szeretnénk gondjainkról is néhány szót szólni. Mindenekelőtt arról, hogy taglétszámunk még mindig alacsony, és anyagi ellátottságunk is igen szerény. Csak akkor tudjuk önként vállalt feladatainkat ellátni, ha a község lakossága támogat minket, és ha minél többen vállalnak részt munkánkban.

Ezért kérem a felnőtteket, de a fiatalokat is, akinek kedve van a tűzoltói munkához, jelentkezzen! Minden hónap első hétfőjén, délután 18 órakor a tűzoltószertárban tartunk összejövetelt, ahol minden érdeklődőt szívesen látunk. (Cím: Pilisvörösvár, Bajcsy-Zsilinszky tér 1., a Községháza udvarán.)

Az egyesületi tagság nemcsak munkát jelent a fiatalok számára, hanem ismerkedést a technikával, ami sokszor vidám együttlétekké, versenyekkel is jár. Gyertek minél többen! A jelentkezéseket előre is köszönöm a Tűzoltó Egyesület nevében.

Denk Ferenc
az egyesület tiszteletbeli elnöke

A Polgármesteri Hivatal köszönetet mond a Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjainak eddig végzett áldozatos munkájukért, hathatós segítségükért. Külön köszönet illeti a következőket: *Jekkel János, Krupp József, Cziegler János, Gosztola Gyula, Iflinger György, Schuck József, Kovács Zsolt, Fuchs István, Bubrovski Márton.*

Figyelem!

A helyi tűzoltók telefonszáma azonos a Pilis Security telefonszámával: 330-058.

Kell-e nekünk polgárőrség?

Előre bevallom, a szubjektivitást sem kizárva kívánok szólni a Pilisvörösvári Rendőrőrs illetékességi területén, a Pilisi-medence térségében a polgárőrség jelentőségéről, a helyi tapasztalatok alapján. Értékelésemben másfél év tapasztalataira támaszkodva azok véleményét szeretném más irányba orientálni, akik ellenzik a polgárőrségek létezését.

Amikor őrsparancsnoki beosztásba kerültem Pilisvörösvárra, találkoztam már működő, illetve éppen alakulóféltben lévő polgárőrséggel is. Tevékenységüket még viszonylagos szervezetlenség, ám óriási tenni akarás jellemezte. Nagyon sok bizonytalanság volt bennük működési, tevékenységi lehetőségeik megítélésében. Ez is arra mutatott, hogy valamilyen szintű rendőri jelenlét szükségszerű munkájukban, segítségre szorulnak. Erre példa az igen jól szervezettnek tekinthető pilisecsabai polgárőrség. Miután más területre helyezték körzeti megbízottjukat, szinte újra kellett szervezni a polgárőrséget, még ha ez nem is járt teljes tagcserével. Ugyancsak erre példa a tinnyi polgárőrség is. Róluk – mivel nincs körzeti megbízottuk – gyakorlatilag csak annyit tudok, hogy léteznek.

E példák azt is megmutatják, hogy a polgárőrség milyen fontos szerepet tölt be a bűnmegelőzésben, a közrend fenntartásában. Hogy miért mondom ezt? Mert Pilisecsabán ez az időszak (1994) nemcsak statisztikailag, de a lakossági megítélés alapján is bűnügyi szempontból „fekete” évnak számít. Jelentősen megugrott a vagyon elleni cselekmények száma, több rablás történt. Nemhogy biztonságérzete nem volt a lakosságnak, de kimondottan félték egy-egy bűnöző csoporttól, családtól. Miután új körzeti megbízott került a községbe, a polgárőrségnél vezetőváltás történt – mondhatni, egyfajta átszervezés, öntisztulási folyamat ment végbe. Napról napra érzékelhetően javult az azt megelőzően általunk és az önkormányzat által is tarthatatlannak, tűrheteretlennek minősített közbiztonsági helyzet. Ma is történnék még Pilisecsabán rendőri intézkedést igénylő események, azonban sokat javult a lakosság biztonságérzete. A kiemelt bűncselekmények visszaszorultak, lényegesen konszolidáltabbá vált a helyzet egyetlen év alatt.

Ha nem is ilyen látványos, de hasonlóan jó eredményekről lehet számot adni a területen működő többi polgárőrség tevékenységével kapcsolatban is. Piliszentivánon a közreműködésükkel került kézre az a csoport, amelyik sorozatban tört be a környék hétfégi házaiba. Ürömon, Pilisborosjenőn szinte megszűnt, de legalábbis néhány esetre korlátozódott a betöréses lopások száma. A polgárőrök eredményes tevékenységének köszönhetően előbb-utóbb híre megy a bűnelkövetők között is, hogy nem lesz érdemes erre a területre lopott gépkocsit hozni, mert felfigyelnek rá, és a rendőri eljárást vélhetően egyre kevesebben tudják megúszni.

Természetesen ezek a polgárőrségek azért érthettek el ilyen eredményeket, mert jól szervezettek, aktívak, s a fenti példák szerint is működésük hatékony.

Az állampolgárok részéről gyakran elhangzik a kijelentés, amikor működésükhöz valamilyen támogatást kérnek a polgárőrségek, hogy „támogatjuk majd, ha valamit letettek az asztalra”. Nos, úgy hiszem, ők már eleget tettek ennek a feltételnek. Bűnmegelőző tevékenységük épp eddigi eredményeik következményeként már azzal kezdődik, hogy megjelennek a közterületen. Ezt hatékonyan segíti az általuk használt gépkocsik „Polgárőrség” felirattal való ellátása, felmataricázása, és nem utolsósorban az egyre több helyen használt egyfajta egyenruha, a polgárőr mellény.

Több olyan esetről is tudunk már, amikor a sértett a hamarabb elérhető polgárőrnek tett bejelentést, és csak rajta keresztül értesültünk mi, rendőrök az esetről.

Most nézzük meg, mi a helyzet ott, ahol nem, vagy egyelőre kevésbé jól működik polgárőrség. Pilisvörösváron fél éve alakult meg szervezetük. Már volt hasznat hozó közös tevékenységünk is, a hétfégi házas területeken, mert a sorozatjellegű elkövetést sikerült megakasztani arra az időszakra, amikor figyelőszolgálatot láttak el. De az időközben megrendezésre került rendezvények is eseménymentesen zajlottak a biztosításban való közreműködésüknek köszönhetően. Nem utolsósorban a vörösváriak magukra vállalták és eseménymentesen végzik a 10-es főúton az iskolások átkelésének biztosítását a reggeli időszakokban, amit sem az önkormányzat (pénzhiány miatt a lámpatelepítést), sem a rendőrség (létszámhiány miatt a rendőri biztosítást) nem tudott megoldani.

Solymáron a polgárőrség most ébred Csipkerózsika-álmából, a rendőrség területéhez tartozó Nagykovácsiban pedig nem működik polgárőrség.

A rendőrség illetékességi területére vetített bűnügyi statisztika körülbelül az országos átlagnak megfelelő emelkedést mutat. Fentebb, a jól működő polgárőrséggel rendelkező községekről úgy írtam, mint ahol csökken a bűnesetek száma. Még sincs ellentmondás az adatokban. Ugyanis a másodosorban említett községekben viszont az átlagnál nagyobb arányban romlott a helyzet. Annak ellenére, hogy a rendelkezésre álló rendőri erők szolgálatát főleg ezekre a területekre összpontosítva szerveztük.

Mindezek alapján a címbeli kérdésre, a rendőrség szemszögéből válaszolva én igen-nel felelnék. A területen élő lakosság nevében ugyan én nem válaszolhatok, de a fentiek ismeretében gondolják át önk is, és feleljenek!

A részemről kimondott „igen” egyúttal az együttműködésünk továbbfejlesztésére való törekvést is jelenti. Ennek területei:

– Az eddigi helyi szintű együttműködés regionális szinten való kiteljesítése. Ennek elősegítésére közös értekezleteket, megbeszéléseket tartunk.

– Közös járőrőrszolgálatok, 2-3 községet felölelő területen helyi, koncentrált ellenőrzés. A körzeti megbízottak szolgálatának egymáshoz szervezésével, a lehetőségekhez képest a járőrőrszolgálat megerősítése, a polgárőrökkel együttműködve igen hatékony szolgálati formának minősült. Elsősorban a közlekedés-, de a közrendvédelmi ellenőrzések végrehajtására is hatékony.

– A polgárőrség bevonása rendezvények biztosításába. Gyakran a szervező, vagy az azt felügyelő önkormányzat már eleve a biztosítást végző polgárőrség megerősítésére kérnek csak rendőri erőt. Ez számunkra jelentős megtakarítást eredményez a létszámot és a technikai eszközöket illetően. Lásd az ez évi március 15-i biztosításokat, ahol a kilenc községben közel egy időre szervezett rendezvények biztosítására nem is lettünk volna képesek megfelelő erőt kiállítani.

– Rendkívüli eseményeknél közös intézkedések. Például eltűnt gyermekek kutatásánál Pilisborosjenőn a polgárőrök helyismerete, közvetlen részvétele jelentett nagy segítséget.

– Rendőri közreműködés a polgárőrök képzésében. Fellépésük lehetőségeit, jogait tárgyaló oktatás.

– Végül, de nem utolsósorban kidolgozás alatt áll a bűnmegelőzési propagandába való bevonásuk.

Ha elképzeléseink szerint ezeken a területeken előbbre tudunk lépni, biztos vagyok benne, a következő évben a már eddig sem lebecsülendő eredményeknél még jobbakról tudunk számot adni. S ezzel olyan profítot nyerhetünk, amely a bűncselekmények számának csökkenésében, a lakosság nyugalmanak, biztonságérzetének növekedésében mutatkozik meg.

Juhász József
rendőr százados, őrsparancsnok

A Budaörsi Rendőrkapitányság ügyfélfogadási rendje

Személyi igazolvánnyal és közlekedés-igazgatással kapcsolatos ügyekben:

Hétfő: 13⁰⁰-17⁰⁰
Szerda: 8³⁰-12⁰⁰, 13⁰⁰-17⁰⁰
Csütörtök: 8³⁰-12⁰⁰

Idegenrendészeti ügyekben:

Hétfő: 13⁰⁰-17⁰⁰
Csütörtök: 8³⁰-12⁰⁰

Engedélyügyek:

Szerda: 8³⁰-12⁰⁰, 13⁰⁰-17⁰⁰

Gedanken nach 1989

Nach dem Systemwechsel (II. Teil)

Ich kann diejenigen gar nicht verstehen, die sagen, sie konnten in den vergangenen fünf Jahrzehnten für ihr Deutschsein gar nichts tun. Deutsche Bücher lesen, deutsche Nachrichten zuhören, im Familienkreis die Muttersprache üben konnten wir immer. Ausreden gibt es immer. Was wir nicht stark wollen, wird vernachlässigt. Auch heute ist es nicht erwartet, daß wir jeden Tag auf die Brust hauen und sagen: Ich bin Deutscher. Das wäre genau so falsch, wie die übertriebene Zurückhaltung. Und ich sehe heute auch keine Gründe mehr dafür, daß wir uns nicht zu unserem deutschen Volkstum, zum Deutschtum bekennen.

Auch von der Obrigkeit erwarten wir eine weitaus bessere Minderheitenpolitik, schöne Worte, Versprechungen... aber es blieben nur Worte und nichts, bzw. sehr wenig ging in Erfüllung, weil das richtige Ziel immer die Stärkung der Assimilation war.

Wir müssen aufrichtig sagen: Wir kommen nicht weiter, wenn Ungarn seine Minderheitenpolitik nicht von grundauf ändert, uns nicht jene Voraussetzungen sichert, die zu unserem Fortbestehen als Minderheit unerlässlich sind.

Ich denke vor allem an Schulen, an Lehrer, an gute Medien wie Rundfunk, Fernsehen, Zeitungen und andere Publikationen. Wir selber sollen entscheiden können, was für Schulen wir brauchen, wie und was an unseren Schulen unterrichtet werden soll, welche finanzielle Voraussetzungen dafür notwendig sind usw.

Ungarn kümmert sich sehr gewissenhaft um das Ungarntum im Ausland, aber um die Lage der Minderheiten im Innland kümmern sich wenige. Auch die Frage der parlamentarischen Vertretung muß recht bald gelöst werden.

Wenn man uns Ungarndeutschen das Vermögen zurückgeben würde, das man uns nach dem 2. Weltkrieg weggenommen hat, dann wären wir eigentlich in der Lage, mit diesen Werten eigene Schulen zu unterhalten. Lehrer auszubilden, Rundfunk- und Fernsehanstalten einzurichten, Zeitungen und Bücher herauszugeben, eine rege kulturelle Tätigkeit zu finanzieren usw. Es ist allseits bekannt, wenn man eine Minderheit assimilieren will, braucht man letztendlich nichts anderes zu tun, als ihr die Schulen wegzunehmen, oder ihr keine zu geben, in denen ihre Muttersprache erfolgreich unterrichtet wird, bzw. würde. Wir haben seit Jahrzehnten keine richtigen deutschen Kindergärten und Schulen.

Die Ungarndeutschen brauchen unbedingt Schulen, in denen alle Fächer außer Ungarisch in deutscher Sprache unterrichtet werden. Als Übergangslösung stellen wir uns die zweisprachige Schule vor, wo etwa die Hälfte der Fächer in deutscher Sprache, die andere Hälfte ungarisch unterrichtet wird.

Nicht vergessen: Die ungarndeutschen Eltern müssen sich bemühen, mit ihren Kindern deutsch zu sprechen. Diese Verant-

wortung kann uns niemand abnehmen. Eigentlich müssen wir unsere Muttersprache und unsere Identität zurückgewinnen. In diesem Standpunkt dürfen wir nicht länger zögern.

Diesbezüglich können wir Hoffnungen hegen. Es liegt doch im Interesse Ungarns, daß die Deutschen hier Deutsche bleiben, die Slowaken Slowaken bleiben usw. Wenn Ungarn auch vor der Weltöffentlichkeit Anspruch erhebt Ungarn außerhalb der Landesgrenze betreuen, unterstützen zu dürfen, dann muß es doch auch für die hier lebenden Volksgruppen sein Mögliches tun. Für einen demokratischen Staat muß das vor allem eine prinzipielle Pflicht sein. (Fortsetzung folgt)

Michael Fogarasy-Fetter

Felhívás!

A Magyar Trombitásszövetség és a pilisvörösvári Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola

TROMBITÁS NAP-ot

szervez 1996. június 15-én.

Program:

10⁰⁰ - Zeneiskolai trombitaverseny
Zsűri: A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanárai

13⁰⁰-14⁰⁰ - Ebédszünet

14⁰⁰ - Hangszer- és fúvókabemutatók, szakmai beszélgetés, kurzusok

16⁰⁰ - Hangverseny

Közreműködnek: az MRT Szimfonikus Zenekarának szólistái, az ÁHZ Szimfonikus Zenekarának szólistái, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola növendékei és a Kék Fény Big Band.

18⁰⁰ - Szakmai találkozók a Halastó Kempingben. Közreműködik: Galambos Lajos (Lagzi Lajcsi) és akinek kedve van.

A rendezvény ideje alatt az And & And Kft., a Fon Trade Kft. és a Szinkópa Kft. hangszerbemutatót és -vásárt tart.

A Magyar Rádió és a Duna Tv a programokról tudósítást készít.

További információ kérhető a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskolában (Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel.: 06-26-332-218) Hoós Sándor igazgatótól.

A mentés napjára

Az utóbbi években Magyarországon hagyományá vált, hogy májusban ünnepségek, bemutatók, illetve elsősegélynyújtó-versenyek szervezésével emlékezünk a mentésre, a mentősök áldozatos munkájára. Ebből az alkalomból szeretném röviden felidézni a mentés történetét: 1769. Királyi parancs: „Bizonyos oktatások, minémű gonnal kellessék a vízbeesett... vagy másféle szerencsétlenségbe esett embereken hathatóan segítsék...”

1799. Utasítás a balesetet szenvedettek és tetszhalottak mentéséről.

1803. Kormányrendelet mentőházak felállítására.

1876. Egészségügyi törvény, mely intézkedik a mentés megszervezéséről.

1881. Megalakul a Magyar Vöröskereszt.

1887. Megalakul, és megkezd munkáját a Budapesti Önkéntes Mentő Egyesület (BÖME).

1902. Az első két gépkocsi üzembe helyezése a lövontatás felváltására (a kontinensen elsőként Budapesten).

1926. Vármegyei és városi mentőegyesületek megalakulása. Magyar mentőautógyártás (Magosix, Magosupersix).

1948. május 10. Az Országos Mentőszolgálat (OMSZ) megalakulása.

1954. Az első rohamkocsi megindulása. (Rohamkocsi: kiemelt technikájú ambulanciás mentőegység).

1956. A forradalom alatt mindvégig példamutató áldozatkészséggel működik az OMSZ. Megalakul a Szobi utcai Mentőkórház.

1958. A Légi Betegszállító Csoport megalakulása.

1963. Az első sikeres és tartós eredményű helyszíni újraélesztés.

1987. A magyar mentésügy 100 éves jubileuma. A Mentőműzeum megnyitása.

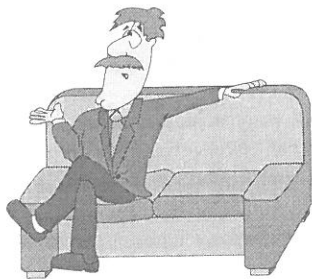
1993. A Pilisvörösvári Mentőállomás építése, a környéken élő polgárok áldozatkész összefogásának köszönhetően. Augusztus: a mentőállomás átadása. Az országban elsőként az indulás napjától esetkocsi működik ezen az állomáson.

1996. január 1. A Sürgősségi Betegellátási Centrum beindulása a gyorsabb, hatékonyabb és gazdaságosabb ellátás érdekében. (A mentők és a központi orvosi ügyelet összekapcsol, egységes irányítómunkája.) 24 órán át rohamkocsi felszereltségű esetkocsi van szolgálatban. E centrum beindítása az OMSZ, a Pilisi Medence Egészségügyi Alapítvány, a Rendelőintézet és a környező 7 község együttműködésének köszönhető.

Ez egy közel sem teljes mentéstörténeti megemlékezés. Remélem, hogy az ügyért felelős és tenni kész vezetők és az élet a fejlődés irányában írják tovább e történetet.

Dr. Für Zoltán

FÓRUM

Kedves Hátbizony János!

Engedje meg, hogy mint egyszerű vörösvári lakos annak a véleményemnek adjak hangot, hogy minket egyes személyek, csoportok nézeteltérései nem érdekelnek. Vívják meg személyes háborúikat egymás között.

Legyen olyan szíves elhinni, hogy az ilyen cikkek önmagukat minősítik, és sajnos sokan sértve érzik magukat általuk. Igaz: emberek, csoportok szembeállításával könnyebb olcsó népszerűsége szert tenni, mint hibázva, botladozva, de jó szándékkal haladni azon az úton, mely kisebb-nagyobb sikerekkel a közösség javát szolgálja.

Mi, egyszerű választók azért küldtük a testületbe képviselőinket, hogy a lakosságot legjobban érintő problémák megoldásán fáradozzanak, egyesek ezt sajnos elfelejtették. Ez nagyon szomorú tény. Mire alapozom ezt a bírálatot? Sokan azt sem tudják, ki a választott képviselőjük. Nem furcsa ez? Lehet közvélemény-kutatást csinálni. Ugyan hány esetben kérték ki választóik véleményét egyes képviselőink a közösséget érintő fontos önkormányzati döntések előtt? Nesze neked demokrácia! Aztán mi marad? Megyünk kisebb-nagyobb gondjainkkal a tisztelt polgármester asszonyhoz, mert azért van, aki meg is hallgat, és ami a legfontosabb, meg is érti az embereket. Nem vonatkozik ez a megállapítás az általam igen nagyra becsült képviselő-testületi tagok többségére, és elnézést kérek, nem állt szándékomban általánosítani, sem azokat egy szóval is megsérteni, akik nem személyes indulatoktól fűtve, hanem szakértelemmel, felelősségtudattal munkálkodnak azon, hogy épüljön a gimnázium, működjenek intézményeink, legyen utunk, csatornánk stb.

Az újságból értesültünk arról az elképzelésről, hogy a kábeltévé esetleg közvetítené az önkormányzati üléseket. Legjobb tudomásom szerint elvetették ezt az igen jó gondolatot azzal az indokkal, hogy zavaró lenne azokra a képviselőkre nézve, akik nincsenek azok a képességekkel megáldva. Nem kell szerintem ezt a kérdést így felfogni. Csak egy példát engedjen meg a sok közül. Abban a „kitüntetésben” részesült nem kevés előfizető, hogy a Német Nemzetiségi Táncegyüttes amerikai útjáról készített film műsorra lett tűzve. Hát bizony a produkció alatt nem hiszem, hogy volt olyan édesanya, aki felismerte volna gyermekét, hallhatta volna hangját. Szóval, nem kell ide-

geskedni, tisztelt képviselők, ha jön az adás. Ugye furcsa, hogy 350 Ft-ért látni is akarunk valamit! Ennyit a kábeltévéért.

Kedves Jánosom! Valószínűleg mi, egyszerű emberek utáljuk azt a szót, hogy privatizáció, mert egyesek értelmezése szerint nem munkanélküliséget, létbizonytalanságot von magával, hanem fényes győzelmet, gondjainkon való felülkerekedést ígér, és harcba indít minden csüggedőt. Magyarul: ne a takarékbba rakjuk összekuporgatott pénzünket, hanem a jobb jövő reményében nem kis áldozatvállalással társuljunk. Próbáljuk mindennapi életünket szebbé, jobbá, kényelmesebbé tenni...

Mepróbtuk. Van gáz, és sajnos gáz van. Mindannyiunk legnagyobb öröme községünkben befejeződött a lakosság és az előző, illetve a mostani önkormányzat nem kis anyagi leterhelésével a gázprogram. Aztán kísült, mind az önkormányzatot, mind az egyszerű embereket átvették. A saját tulajdonukat képező javakat szőröstül-bőröstül eladta az ÁPV Rt. Ha már társultunk, fussunk az igazunkért, mert még az is előfordulhat, hogy soha semmi nem volt a miénk.

Hát bizony a Vörösvári Újság márciusi számában olvastam egy beszámolót. Különösen egy mondat ragadta meg a figyelmemet: „Egy időzített bombán ülünk, amelyről nem tudni, mikor robban.” Tény hogy a márciusi mérések szerint napi 30 m³, decemberben már napi 175 m³ víz szivárgott a csatornarendszerbe. A Község gondnokság vezetője többször kérte a képviselő-testület segítségét a hiba megszüntetésére, sőt az utolsó szakaszt – véleményem szerint igen helyesen cselekedve – ~~át~~ sem vette.

Hogy is néz ez ki? Ha melegszik az idő, süllyed a talajvíz. Ami be tudott szivárogni, kifelé is talál utat. Aztán jön a megszokott kánikulai vízkorlátozás. Mit tehetünk? Maradnak a jó öreg kerek kutak. Abból iszik ember, állat. Igaz, ez a víz már nem az a víz, mert jól össze van keveredve a szennyvízzel. Nem tudom, eljártak-e ezzel a gondolattal a tisztelt képviselők, a testületben tevékenykedő orvosok, környezetvédők, ha igen, mit szólnak hozzá, ha esetleg az ÁNTSZ egy szép kis járványt fog regisztrálni. Még rágondolni is rossz.

Mi, egyszerű választópolgárok egy emberként nem az esetleges felelősök meghurcolását, hanem a hibák kijavítását kérjük a tisztelt képviselő-testülettől.

Kedves Hátbizony János! Bizony eljárt felettünk az idő. Azt hiszem, nincs szükségünk arra, hogy mindennapi gondjainkon túl (amiből van bőven) még olyan cikkek is borzolják az egyszerű emberek idegeit, melyek tüskékkel vannak kirakva. Remélem, ez volt az utolsó. Igaz szívből kívánom. Tisztelettel:

Tercs Miklós

Tizenyolc óra

Horváth József képviselő úr frappáns és szellemes választ adott Hátbizony János elmfutamai-ra a Vörösvári Újság áprilisi számában. Bumfordi és szószátyár „Jánosunk” dicséretbe bujtató bíráló szavai (ez az ironia lényege) találva érték őt, hiszen egyike azon képviselőknek, aki felemelték szavukat az ellen, hogy érdemret alapisanak a vörösvári pedagógusoknak. Horváth úr nem értette félre a cikk mondanivalóját – mint sokan mások –, és maga is szatirikus

stílusban válaszolt rá. Az írás fordulatait, poénjait jómagam is értékeltem, talán itt-ott kényszeredetten el is mosolyodtam rajtuk. Azért kényszeredetten, mert bár tudom, hogy egyben másban a képviselő úrnak igaza van, nem titkolom elfogultságomat a pedagógusokkal szemben – hiszen már lassan húsz éve én is ezen a pályán tevékenykedem. Úgy vagyok ezzel, mint minden más ember, jobban szeretek nevetni azokon a vicceken, amik nem rólam szólnak.

Ezért még nem ragadtam volna tollat, hiszen tiszteletben kell tartanom a képviselő úr véleményét. A cikkben azonban két helyen akarva-akaratlanul durván megsértette a pedagógusokat.

Az egyik: „az igazlós napi 10-12 órát dolgozik és nem heti 18 órát, de még az általad említett lovi pejók is napi 6-8 órát dolgoznak ahhoz, hogy megérdemeljék a zabot” – oktatja ki a szerző Hátbizony Jánost. Ha valakinek esetleg túlságosan képes beszéd ez: 18 óra az általános iskola felső tagozatán oktató tanárok heti kötelező óraszám. Az idézet lényege tehát: más rendes ember heti 42 órát dolgozik vagy annál többet, a pedagógusok pedig mindössze 18-at. És még ők merik magukat a nemzet napzásomásainak nevezni!

Remélem, a cikk szerzője nem rosszindulatból, az ellenünk való hangulatkelés érdekében állítja ezt, hanem csak egyszerűen nem tájékozott ebben a kérdésben. Mint a Vásár téri általános iskola igazgatóhelyettese felelősségem teljes tudatában kijelentem, hogy az iskola tanárai közül – leszámítva természetesen az óraadókat – heti 42 óránál kevesebbet senki sem dolgozik. Inkább csak többet. És biztos vagyok benne, hogy a Templom téri iskolában sincs ez másképp. A heti 18 kötelező óráshoz ugyanis vegyük hozzá a túlórákat, a helyettesítéseket, a délutáni szakköröket, korrepetálásokat, klub-délutánokat, a gyerekeknek szervezett szabadidős programokat, kirándulásokat, versenyeket (nem ritkán szombaton), szülői értekezleteket, fogadóórákat, családlátogatásokat, és nem utolsósorban az órákra való felkészülést, dolgozatjavítást, demonstrációs anyagok készítését stb. Utóbbiakról megjegyezném, hogy még a legrutinosabb, legrégebben tanító tanárok is rendszeresen készülnek az órákra, a tananyagtól és az óratípustól függően akár napi 2-3 órát is. Ha mindezeket összeadjuk, kiderül, egy pedagógus semmivel sem dolgozik kevesebbet, mint más munkás ember. Az persze más kérdés, hogy mennyiért.

A másik sértés: „...szegény dugógyasztoló... két kezével teremti meg annak a lehetőségét, hogy gyereke iskolába járjon, és a pedagógusnak munkája legyen, szerény képességeihez képest tesz a falu közösségéért, neki nincs két-hónapos nyári szabadsága, több nap téli szünet és tavaszi szünet, de ő teremti meg a befizetett adójával a pedagógus eme lehetőségét.” Hát persze, a szünetek! Hányszor vágta már ezt a fejünkhöz. Egyszer még az egyik volt országgyűlési képviselőnkkel is éles vitába keveredtem emiatt. Itt és most azonban nem akarok vitát nyitni erről. Mindenesetre az biztos, hogy ha a tanév végére idegileg-szellemileg teljesen lemerült tanárok számára nem nyújtana kikapcsolódást az a bizonyos két hónap irigyelt szünet, azt a gyerekek sínylenék meg. Hiszen a gyerekek neveléséhez nagy-nagy türelem kell. Senki sem szeretné, ha egy állandóan ideges, türelmetlen,

ingerült tanár tanítaná a gyereket. (Más kérdés, hogy a gyerek se szeretne nagyon nyáron iskolába járni. Neki ugyanúgy szüksége van a két hónap szünetre, mint nevelőjének.)

De nem is ez a sértő az idézett szövegben, hanem az, hogy mi, pedagógusok más emberek befizetett adójából élünk. És ez megint egy régi lemez: szegélyljük magunkat, hogy mi nem végzünk produktív munkát, míg mások helyettünk izzadnak a munka frontján!

Nesze neked, társadalmi munkamegosztás! Bár lehet, hogy ez csak egy marxista fogalom, ami kiment már a divatból. Én azonban – nem csak mint történelemtanár – komolyan gondolom, hogy a társadalom e nélkül nem menne előbbre. Tisztelem és becsülöm a kétkézi munkásokat, a vállalkozókat, iparosokat. De nem érzem, hogy az adósaik vagy a lekötelezettjeik volnánk. Én úgy fogalmazok: mi mindnyájan egymásra vagyunk utalva. Ők verejtékes munkával előállítják mindazokat a javakat, amik egy iskola működéséhez szükségesek, mi pedig nem kevésbé verejtékes munkával megtanítjuk a fiaikat, lányait, unokáikat a betűvetésre, számolásra és mindenféle hasznos ismeretre, amivel az életben reményeink szerint majd boldogulni fognak.

Lehet, hogy kollégáim már belefásultak abba, hogy manapság folytonosan lekezelnek, sőt kimondom: megaláznak minket, hogy a szakmánk presztízse egyre csökken, és a fizetésünk nem elég arra, hogy magunkat szellemileg újratermeljük, sőt lassan már arra sem, hogy otthon betömjük a háztartásban keletkezett lékeket, de amíg hivatásomban hiszek, József Attilával együtt mondom: „én nem fogom be pörös számat”. Pályatársaim nevében is kikérem magamnak a fentiekhez hasonló megnyilatkozásokat.

Horváth József képviselő úr a testületi üléseken nem egyszer kijelentette: ő nem pedagógusellenes. Áprilisi cikkének idézett mondatait olvasva, s tudván azt, hogy az ő javaslata volt az oktatási intézmények költségvetésének 10%-os csökkentése, ebben erősen kételkedem.

Fogarasy Attiláné

10% elvonás

Tisztelt igazgatóhelyettes asszony! Nem kívánok hosszan reagálni az Ön cikkére, pedagógusnyelven szólva nem akarom üzenőfüzeté változtatni az újságot. Úgy gondolom, egy-két gondolatot hozzáfűznék az Ön mondandójához.

Nagyra becsült igazgatóhelyettes asszony! Ilyen nagy szavakon, hogy a nemzeti napszámosa, nem kívánok vitatkozni, mert mindenki az, aki dolgozik és munkája van. Gondolom, szívesen az, mert örül, hogy dolgozhat, így valamilyen szinten biztosítani tudja családja megélhetését. A ledolgozott órákon sem vitatkozna, mert ehhez meg kevés lenne az újság oldalszáma. Azon sem kívánok vitatkozni, ki végez produktív és ki improduktív munkát, mert ezek tények. Ezeket lehet szeretni, vagy nem szeretni, attól ez tény marad. Ez nem lehet sértő az Ön számára. Mert a lényeg, hogy a maga területén végezze el mindenki becsületesen a munkáját. Néhány szó a presztízsesvesztésről. Ön egy olyan iskola igazgatóhelyettese, ahová én nyolc évig jártam. Olyan emberek tanítottak annak idején, mint Csonka Jóska bácsi, aki egyben igazgató is volt, a Pajor házaspár, Bokor tanár-

nő, Jáki Lajos bácsi, aki egyben igazgatóhelyettes is volt, Magyar tanár úr, hogy csak néhány nevet említek. Ezeknek az embereknek soha nem volt bajuk a presztízszükkel. Mert olyan tekintéllyel vértették fel magukat, ami mindenki számára érthetővé tette, hogy csak tisztelettel lehet megközelíteni őket. Ezt azért írom le Önnek, hogy lássa, a presztízsz egy olyan valami, amit magamnak kell felépíteni, és amelyet építek, az olyan lesz, ezért másokat nem hibáztathatok.

Igen tisztelt igazgatóhelyettes asszony! Most térjünk rá a 10% elvonására. Úgy gondolom, hogy diplomás, széles látókörű emberként felül kéne tudjon emelkedni Önös érdekein. Be kéne látnia, hogy egy szűk csoport érdekének figyelembevétele helyett a falu egészét kéne tekintetbe venni. A 10% elvonás is csak egy része annak az összegnek, amit útaszfalozásra fordítunk ebben az évben. Úthálózatunk építését kívánjuk megkezdeni, ami szegélykövel, aszfalttal tízmillió nagyságrendet tesz ki. Ez a tevékenysége az önkormányzatnak polgárok százait fogja érinteni. Ezért kellett pénzt elvonni az intézményektől, és egy sokkal racionálisabb gazdálkodásra kényszeríteni őket.

Nagyitiszteletű igazgatóhelyettes asszony! Ha ezek után még mindig pedagógusellenesnek talál, ám legyen, vállalom. Én mindig a falu érdekeit fogom képviselni, ha kell, mindenfajta csoportérdekkel szemben.

Horváth József

Ki kit sértett meg?

(avagy kísérlet az értelmetlen értelmezésére)

A Pilisvörösvár Nagyközség Erdemes Pedagógusa cím odaítélése körüli viták ürügyén szeretnék egy mind jobban felerősödő társadalmi jelenséget értelmezni. A jelenség lényege, hogy olyan tendenciák alakulnak ki a testületi munkában, amelyek az eddig elfogadott együttműködési szempontokat és az – igen fontos – önmegtartóztatást félretéve, feszült légkört gerjesztenek. Úgy gondolom, a konkrét témát érintő írások önmagukat minősítik, és azokat ki-ki a maga értékei szerint értelmezheti. Erről ennyit.

Előjáróban szeretném leszögezni: magam is a hiteles pedagógusokat a „lélek orvosainak” tartom. Természetesen azt is tudom, hogy a tanári pályára – elsősorban objektív társadalmi okok miatt – olyan személyek is bekerültek, akik nem hivatástudatból választották ezt a pályát. Azonban én nem csak a pedagógustársadalom tagjai rovására írást írok! Talán azt is figyelembe lehetne venni, hogy a mindenkori politika saját céljai érdekében a pedagógusokat felhasználta a társadalom, és néha saját érdekeik ellenében is. Azt is tényként kell elfogadnunk, hogy az elmúlt évtizedek számtalan oktatási és nevelési reformja a pedagógusok számára nem mindig biztosított felhőtlen, nyugodt munkát.

A konkrét ügyvel kapcsolatban, amennyiben módszertani vagy technikai problémát vélnek felfedezni, nem tenném szóvá. Azonban itt arról van szó, hogy „feje tetejére” állított logikai következtetés folytán politikai síkra terelődött a vita, így egy konkrét ügyből általános, a pedagógusokat minősítő véleményesorozat kerekedett ki. Visszatérve az asztal lábához: nekem is az a véleményem, hogy az OKSB képviselő-testületi

előterjesztésének nem volt meg az időszzerű realitása. Sajnálatos módon a szakemberek nem szakszerűen terjesztették elő és védtek meg a javaslatukat, így a vita érzelmi, indulati töltést kapott. Tovább bonyolította az ügyet, hogy nem szerencsés módon (szakmai kérdésekben amatőr módon) egy vitasorozat indult meg a Vörösvári Újság hasábjain. Erre szokták volt mondani: kinek jó ez?

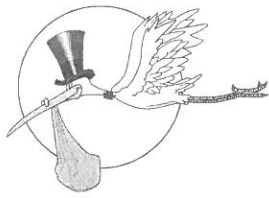
Természetesen általános következtetést nem szeretnék levonni a konkrét eset kapcsán. A rendelkezésemre álló információk szerint a képviselő-testület az intézmények alapellátásának biztosítása érdekében 1995-ben minden lehetőséget kihasználta. Ez a tény a helyi pedagógusok érdekeit is szolgálta. Az 1996. évi költségvetési tervek tárgyalásánál – az ismert okok miatt – a kiadásokat csökkenteni kellett az intézményeknél. Az tény, hogy a csökkentésnél nem a „fünyíró elv” érvényesült, hanem különleges szempontokat is figyelembe vettek. Ez lehet egy jövőbeni feszültség alapja is. Az érdekvizonyok bonyolult összetevői között nem könnyű eligazodni, de vannak olyan alapelvek, amiknek érvényesülniük kell, például egy-egy csoport érdekvédelme nem kaphat kizárólagosságot az egész rovására. Talán azért is kellene beszélni erről, mert a jelenlegi képviselő-testületbe – legitim keretek között – több olyan, a pedagógus érdekszférához tartozó személy került be, akiknek tevékenységére és felelősségére érzékenyebben reagál a közvélemény.

Végül, de nem utolsósorban azt azért minden felelős állampolgárnak figyelembe kell vennie, hogy a pedagógustársadalomra nehéz napok várnak. A végleges közalkalmazotti törvény gyakorlati végrehajtásánál egzisztenciális problémák is lesznek, és ebben az átmeneti világban erre nem könnyű felkészülni. Országosan az intézményeknél várható bizonyos mértékű strukturális változás, átszervezés is. Azonban a közalkalmazotti törvény biztosít a pedagógusok részére továbbképzést, átképzést, előnyudíj igénybevételét stb. A fentiekből is érzékelhető, milyen nagy felelősség terheli az oktatás és a nevelés területét érintő hatóságok, hivatalok, személyek tevékenységét, ezért kerülni kell minden felesleges feszültség gerjesztését. Az egyik írásban nehezményezték a pedagógusok által alkalmazott érdekvédelmi módszert. Talán ha több oldalról vizsgálunk, hogy miért is választják ezt az – esetleg egy-egy részletében vitatható – érdekvédelmi gyakorlatot, objektív választ kapnánk. Az egyik megközelítési mód az lehet, hogy talán pont azt a kiszolgáltatót helyzetet akarják elkerülni, amit a munkásoknak át kellett és kell élniük a kilencvenes években.

Tisztelt olvasó! Magam is amatőr vagyok ebben a konkrét szakmai kérdésben, ezért a kritikai észrevételüknel számítok a jóindulatukra. A politikai porondra is vétenül kerültem, hátsó szándék nélkül.

– szf –

Megérkeztek

- III. 24. *Lendvai Vivienn*
Lendvai László és Kalló Szilvia leánya
- III. 29. *Fritz Eliza*
Fritz László és Tordai Magdolna leánya
- III. 31. *Haluk Dóra*
Haluk Tibor és Kecskés Anna leánya
- IV. 2. *Kovács Bernadett*
Kovács Sándor és Schauer Andrea leánya
- IV. 3. *Németh Kata*
Németh Zoltán és Rottek Annamária leánya
- IV. 4. *Józsa Domonkos*
Józsa Péter és Gábeli Noémi fia
- IV. 5. *Buna Erik*
Buna Zoltán és Debreceni Erika fia
- IV. 7. *Fedasz Ildikó*
Fedasz László és Kucsera Ildikó leánya
- IV. 9. *Solt Júlia*
Solt Gábor és Varjasi Andrea leánya
- IV. 13. *Szkalka Dániel*
Szkalka István és Erdélyi Krisztina fia
- IV. 17. *Farkas Bálint*
Farkas Gábor és Péter Adrienn fia
- IV. 17. *Likó Richárd*
Likó Zsolt és Rajki Szilvia fia
- IV. 18. *Karámos Dóra*
Karámos László és Kozek Csilla leánya
- IV. 19. *Balogh Dávid*
Balogh Sándor és Pitini Viktória fia
- IV. 25. *Konopás Klaudia*
Konopás József és Németh Bernadett leánya

Eltávoztak

- III. 27. *Varga Elvira Borbála*, Varga István és Molnár Vilma leánya, 75 éves, Kápolna u. 30.
- III. 28. *Braun Ferenc*, Braun Károly és Tóth Julianna fia, 51 éves, Gárdonyi G. u. 1.
- III. 30. *Büki Gyula*, Büki Gyula és Rada Anna fia, 63 éves, Szabadság út 172.
- III. 30. *Mirk József*, Herbszt Terézia férje, 69 éves, Kandó K. u. 2.
- III. 31. *Czivisz Terézia*, Mirk István özvegye, 80 éves, Szegfű u. 16.
- IV. 2. *Spiegelberger Teréz*, Chuck János felesége, 63 éves, Szabadság út 9.

- IV. 5. *Breier Erzsébet*, Neubrandt István özvegye, 85 éves, Fő út 87/A.
- IV. 5. *Fürwirth Ferenc*, Varga Márta Jolán özvegye, 60 éves, Arany János u. 1.
- IV. 5. *Gábeli Teréz*, Spanberger János özvegye, 82 éves, Puskin u. 42.
- IV. 5. *Manhertz Márton*, Szatmári Melánia férje, 67 éves, Puskin u. 21.
- IV. 5. *Mihálik Anna*, Acélos Márton özvegye, 86 éves, Lőcsei u. 29.
- IV. 6. *Balog János*, Sárközi Magdolna özvegye, 62 éves, Remetei út 8.
- IV. 6. *Pfeiffer István*, Tóth Anna férje, 52 éves, Bp., XVIII., Havanna u. 36.
- IV. 9. *Major Nándor*, Élisch Mária özvegye, 70 éves, Kossuth L. u. 6.
- IV. 10. *Takács Gabriella*, Kneizer György felesége, 59 éves, Bartók B. u. 16.
- IV. 18. *Feldhoffer Anna*, Tagscherer György özvegye, 74 éves, Szent Flórián u. 12.
- IV. 22. *Steckl Anna*, Mánhercz Mihály felesége, 62 éves, Szeņt Erzsébet köz 7.
- IV. 24. *Spiegelberger Katalin*, Marlok Márton özvegye, 48 éves, Tompa M. u. 25.

Hálás szívvel mondok köszönetet mindazoknak, akik szeretett férjem, *Manhertz Márton* örök nyugalomra helyezésén részt vettek, részvételükkel fájdalommat enyhíteni igyekeztek. Köszönet minden szál virágért, csokorért és koszorúért.

Manhertz Mártonné

Búcsú Manhertz Mártontól

1996. április 5-én, életének 67. évében váratlanul és rendkívüli körülmények között meghalt Manhertz Márton, az egykori Pilisvölgye Tsz nyugalmazott elnöke.

Manhertz Márton 1951-ben szerzett kertészmérnöki diplomát a budapesti Agrártudományi Egyetemen. Első munkahelye a Felsőbabádi Állami Gazdaság volt, ahol szőlészként dolgozott. 1956 júniusában került a pilisvörösvári Hunyadi Tsz-be, ahol egy évtizeden át dolgozott mint agronómus. A következő állomás a solymári tsz volt, ahol először szintén agronómusként dolgozott, majd 1969-ben tsz-elnökké választották. Még ugyanabban az évben megalakult a Pilisvölgye Tsz (melyben a vörösvári és a solymári tsz egyesült, s amelyhez 1977-ben a piliscsabai és az ürömi tsz is csatlakozott). Ennek volt elnöke Manhertz Márton a megalakulástól egészen 1981-ig, amikor is az újabb öszszevonás, illetve a Rozmaring Tsz-be való beolvastás előtt cukorbetegsége miatt nyugdíjazták.

Manhertz Mártont a község lakóinak többsége fenti tevékenységei révén ismerte – én azonban csak életének utolsó öt évében kerültem személyes kapcsolatba vele, amikor már egyszerű nyugdíjas magánemberként élte

életét. Ezért nem is tudok, nem is akarok értékelést adni életének első 62 évéről, csak arról, akinek én a visszavonult, emberileg beérett Manhertz Mártont megismertem. Az alábbi cikket igazából neki írom: ezzel szeretném megköszönni neki mindazt, amivel sokunknak az életét segítette és szebbé tette.

Marci bácsi teljes emberi életre törekedett. Szerette a munkát – a szellemi munkát és a fizikai munkát egyaránt. Szerette a komoly dolgokat: tudományt, filozófiát, vallást, irodalmat, a komolyzenét, de tudott lazítani is: tudott mulatni, szórakozni, pihenni, kikapcsolódni, tudta élvezni az élet ajándékait. Szerette a közösséget, a társaságot, de szerette a magányt is, szívesen vonult vissza olvasni, verset írni, zenét hallgatni. Szerette a növényeket: szőlőt, gyümölcsfákat, konyhakerti növényeket, virágokat – különösen a muskátlit. Mindenben voltak kedvencei. Szerette a bort, nagy szakértője és élvezője volt a különböző fajtáknak. Szerette a zenét, boldogan hallgatott Wagnert, Berliozt, Beethovent, Mozartot, Lisztet, Erkelt, Bartókot, lelkesen énekelte a templomi énekkarban az egyházi kórusműveket, ugyanakkor ismerte és szerette a magyar nótákat, népdalokat és a sváb zenét: polkát, keringőt is. Szerette az irodalmat: verseket, drámákat olvasott. Az ember tragédiáját szinte fejből tudta. Amatőr költő is volt, én magam kb. 50 versét olvastam, de tudom, hogy jóval többet írt. Nem volt különösebb költői tehetsége, de érzékeny lelkű és őszinte ember lévén megható verseket tudott írni. Érdekelte a vallás és a filozófia is: nemcsak beható ismeretekkel rendelkezett róluk, de élő, személyes, egyéni hite is volt.

Ezen sokféle érdeklődése nem tette magányos remetévé. Meleg szívű, társaságkedvelő embernek ismertem, akinek érzéke volt mások gondja, szenvedése, kudarca, öröme és sikere iránt. Tudom, hogy annak idején vezető pozícióját is sokszor használta fel arra, hogy segítsen másokon. Alkotni vágyó, csendes beszédű, érzékeny lelkű, széles érdeklődési körű, sok mindenhez értő, mégis szerény ember volt. Igazi idealista, aki őszinte szeretetre vágyott, és őszintén tudott szeretni. Nem ismerem részletesen, hogy a szocializmus éveit alatti betöltött vezető szerepében milyen kompromisszumokra, megalkuvásokra kényszerült, de hogy lélekben nagyon szenvedett ezektől, azt biztosan tudom, s hogy ezek a szenvedések hozzájárultak betegségeihez és korai halálához, az is egyértelmű számomra. Ezért lett élete vége felé kicsit rezignált, csalódott emberré, ami azonban egyáltalán nem akadályozta meg abban, hogy tudjon örülni a szépnek, hogy tudjon hinni, remélni és szeretni.

Tisztelem az olyan embereket, akik szerényen, békésen, egyszerűen élnek, ugyanakkor nyitottak embertársaik iránt, és vállalják az élet kihívásait. Marci bácsit ilyen embernek ismertem, és úgy gondolom: sokat köszönhetünk neki mindnyájan, akik kapcsolatba kerülünk vele. Ezért gondolok rá hálával és szeretettel.

Gromon István

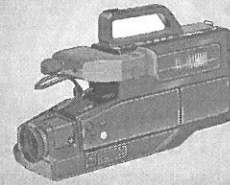
MUNKARUHA MINTABOLT

Női köpenyek 770,- Ft (+ ÁFA) -tól
 Férfi köpenyek 1460,- Ft (+ ÁFA) -tól
 Nadrágok 1360,- Ft (+ ÁFA) -tól
 Továbbá mellény, kötény, kendő,
 sapka, bakancs, papucs stb.
 Egyedi gyártást is vállalunk
 méret után, emblémázással is.

Cím: Pilisvörösvár, Szabadság út 10. (FOTO PORST)
 Nyitva: hétköznap 10-18. szombaton 8-12 óráig.

Esküvők, rendezvények
 videós rögzítését profi
 kivitelezésben vállalom.

Szalay Péter 330-355

ZONGORASZERVIZ

hangolás, javítás, felújítás

HANGSZERKERESKEDÉS

új és használt hangszerek forgalmazása
 vétel – eladás – bérlet

Marlok Endre
 hangszerézmester
 2085 Pilisvörösvár,
 Szent Erzsébet u. 36.
 Tf.: 06-26-331-623
 06-20-438-048

Bőrgyógyászati magánrendelés Solymáron
 Rendel: **Dr. Vajda Adrienne**
 Rendelési idő: minden szerdán 17-19 óráig

Sebészeti magánrendelés Solymáron
 Rendel: **Dr. Hrivó Árpád**
 Rendelési idő: minden csütörtökön
 17-19 óráig

Mindkét rendelés helye: PEMŰ-rendelő
 Terstyánszky u. 89.
 Tel.: 06-26-360-033/165

NYÁRI NYELVI NAPKÖZI

Angol, német nyelvi játékok, daltanulás, ismerkedés
 a német és az angol kultúrával, kötetlen nyelvi
 foglalkozások általános iskolás korú gyermekeknek
 angol-, illetve némettanárok vezetésével
 és felügyelete mellett.

Helyszín: Pilisvörösváron a Községi Házban,
 Pilisszentivánon a Tájházklubban
 naponta 9⁰⁰-tól 12³⁰-ig uzsonnával, üdítővel.

Befizetés, beiratkozás június 1-jén szombaton egész
 nap a Britannica Nyelvstúdióban, Pilisszentivánon
 (Kossuth L. u. 25. Tel.: 367-198)
 vagy Pilisvörösváron június 1-jén szombaton délelőtt
 9-11 között a Községi Házban.

Napközis csoportok:

június 17-21. német/angol,

június 24-28. német/angol,

július 1-5. német/angol,

július 8-12. német/angol

Részvételi díj 1 hétre:

10 fő esetén 2000 Ft, 9 fő esetén 2300 Ft,
 8 fő esetén 2500 Ft, 7 fő esetén 2900 Ft,
 6 fő esetén 3400 Ft, 5 fő esetén 4000 Ft

Háztartásigép-szerviz

Automata mosógépek

Centrifugák

Bojlerek

Porszívók JAVÍTÁSA

Hajdú-termékek garanciális javítása

Cím: Garai János és Garai Péter
 Pilisvörösvár, Tompa M. u. 13.
 Tel.: 06-20-240-682

INTENZÍV ANGOL ÉS NÉMET NYÁRON

Kéthetes nyelvtanfolyamokra van lehetőség
 naponta 4 órában június 17. és július 12. között
 üzleti nyelv, nyelvvizsga-felkészülés témakörben.

Britannica Nyelvstúdió

Pilisszentiván, Kossuth L. u. 25. Tel.: 367-198

Extra szolgáltatások a kozmetikában!

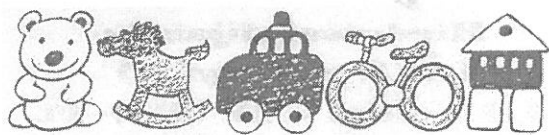
Többfunkciós testkezelés:
helyi fogyasztás, cellulitkezelés, méregtelenítés.
Forradalmian új, végleges szőrtelenítés (bioepilálás) minden testtájon!
Kozmetikai mikrotetoválás:
szájkontúr, alsó és felső szemhéjkontúr, szemöldök.

Vámos Mónika

Cím: Pilisszentiván, Szabadság út 71. (a VIDEOTÉKÁ-nál)
Telefon: 06-26-367-401, 06-30-547-313

**Gyermeknapig a polcokról bármely
LEGO-készletet 5% árengedménnyel,
medencéket, úszógumikat, békatalpat
tavalyi áron kínál
új nyitvatartási idejében a**

mesebolt

Pilisvörösvár főterén, a Községháza mellett.
Nyitva: hétfő - péntek **10-18 h**, szombat **8-13 h**.
Telefon : 06-20-352-670

Vörösvári Újság Berischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának közéleti havilapja / Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
Felelős kiadó: Grószné Krupp Erzsébet / Szerkesztőbizottság: Dr. Für Zoltán, Müller János, Pöltné Herbai Ágnes
Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi
Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel.: 06-26-330-140
Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-60-347-023, 06-30-420-049)
Nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila